

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

Όμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἀκαδημαϊκοῦ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ *

Β

B, b (bēta) οὐ. ἄκλ., τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ λατ. ἀλφαβήτου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ ἑλλ. βῆτα (B, β) καὶ προφερόμενον *be*. **1.** ἐν ἐπιγρ. συντόμως : B. = Bonus ἢ Bene. B. D. (= Bona Dea ἢ bonum datum). B. L. (= bona lex). B. O. (= bono omine ἢ bona omina). B. P. (= bono publico ἢ bona possessio ἢ bona paterna (= bona fortuna). B.F.C. (= bona fide contractum). B.(D.S.)M.= bene (de se) merenti ἢ b. (de se) merito ἢ merita. B. M. (=bonae memoriae ἢ bona mente). B. M. P. (= bene merenti posuit). B.V.V. (= bene vale, vale !). BF. ἢ B. (beneficiarius). B.B. (= beneficiarii). B. COS. (= beneficiarius consulis). B.Q. (= bene quiescat). **3.** πρὸς δήλωσιν σημείου τινὸς ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι (πρβλ. 1. α τέλ.) Vit. 9,7,2. **4.** ἐν γραφῇ μυστικῇ. Suet. Iul. 56,8. Aug. 88,3. **Baba**, ae, ᾱ. Βάβα καὶ Βάβης, ὄν.

δουλικόν. Sen. epist. 15,9. apocol. 3.

babae (parae *P Te*), βαβαί, παπαῖ, λ. ἰδία τῶν κωμικῶν ποιητῶν πρὸς δήλωσιν ἐκπλήξεως ἢ θαυμασμοῦ καὶ ἐπιδοκimasίας, βαβαί ! παπαῖ ! βαβαιάζ, παπαιάζ (μπᾶ, μπᾶ, πῶ, πῶ, κάλλιστα, θαυμαστῶς, ἄριστα), huic babai ! *P*, babae babae (βαβαί, βαβαί) Plaut. Cas. 906 κ.ᾱ. Petr. 37,9 (ἐπὶ θαυμασμοῦ).

babaecalus, ι ᾱ. (βαβαὶ καλός), κατὰ πλθ. μόνον. λ. δυσερμήνευτος : κατ' ἄλλους = εὐήθεις καὶ κατ' ἄλλους = κν. *λεβέντες, παλληκάρια* (νέα παιδιὰ), καὶ κατ' ἄλλους οἱ *χάχηδες*. Petr. 37,10. (i. Friedländ. αὐτ.).

Babai, ᾱκλ.ᾱ. βασιλεὺς τῶν Σαρματῶν πολεμήσας (περὶ τὸ 466 μ.Χ.) κατὰ τῶν Ὀστρογόθων (Ἰ. καὶ Beuca) Iord. Get. 277.282.

Babba, ae, θ. Βάβα (Πτολ.), Βάβαι (Στεφ. Β.), πόλις ἐν τῇ Τιγγιτανῇ Μαυριτανίᾳ (ἢ ἄλλως ἔπειτα Iulia Campestris) Plin. 5,5.

* Ἀντὶ προλόγου ἐνταῦθα ἀναγνωσθήτωσαν ὅσα ἐγράψαμεν ἐν σ. 261 - 264 τῆς αὐτῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (τοῦ ἔτους 1954 - 1955).

babbiae (*οἰῖναι*), ἄλλως *regiae* ἢ *maiorinae* ὀνομαζόμεναι (μεγάλοι τὸ μέγεθος ἐλαῖται ἄλλ' ὀλιγόχουμοι) *Plin.* 15,5. *ἄ.λ.*

Babia (*Babbia*), *ae*, *θ.* πόλ. τῆς μεσημβρ. Ἰταλίας. **Plin.* 14,69 (*v.* Calabria *M.*).

Babilus, *i*, *ἄ.* **Suet. Ner.* 36,2 (*v.* Balbillus, *ἰ.λ.*).

Babius, *ii*, *ἄ.* Βάβιος. *Cic. Att.* 13,45,2.

Babullius, *i* ἄ. Βαβύλλιος, πλούσιος Ῥωμαῖος φίλος τοῦ Καίσαρος. *Cic. Att.* 13,48,1.

babulus, *i* ἄ. (ἐκ τοῦ *babae* ? *πρβλ.* *babit* = γαυριῶ *Γλωσσ.*). 1) μέγανχος, κομποροήμων, καυχηματίας (φανφαρόνος). *Apul. m.* 4,14. 2) ἀνόητος = *stultus* (*πρβλ.* ἰταλ. *babbio*). **Ter. Ad.* 915 (*Dz-K.*) Ἰ. *Babylo*.

Babylo, *onis*, *ἄ.* Βαβυλώνιος, *μτφρ.* περὶ ἀνθρώπου βαθυπλούτου, (*Κροῖστος*) *Ter. Ad.* 915. Ἰ. *babulus*.

1. **Babylōn** (*σπ.α.ν.* -*bilon Vi*), *onis* κ. -*onos St* (*αἰτ.* -*ona Pr.*), *θ.*

1. Βαβυλὼν, πρωτ. τῆς Βαβυλωνίας, ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου εἰς σχῆμα τετραγώνου ἐκτισμένη, ἥς ἐν τῷ ἀνατολ. τμήματι ὑπῆρχε τὸ ἀνάκτορον τῶν Χαλδαίων βασιλέων μετὰ τῶν περιφήμων κρεμαστῶν κήπων (*v.* *el Kasr* *τ.ἔ.* ἀνάκτορον). Ἐρείπια σφῶνται ἐτι καὶ σήμερον ἐν *Ard Babel* παρὰ τὸ *St. Hille* τοῦ *Irak Arabi*. *Lucil.* 403. *Cic. div.* 2,139. *Nep. Eum.* 2,1. *Prop.* 3,11,21. *Curt.* 5,17 κ.ἄ.

2. **Babylōnis regio** ἡ Βαβυλωνία χώρα *Cic. dom.* 60. *div.* 1,36 *Ovid.* *Pont.* 2,4,27. *Plin.* 24,183. **Baby-**

lōniēnsis, *e*, Βαβυλώνιος *miles P.*

Babylōnius 3. -*ii numeri* (ἀριθμητικοὶ συνδυασμοί, ἀστρολογικοὶ ὑπολογισμοὶ [πρὸς μαντείαν τοῦ μέλλοντος]) *Hor. c.* 1,11,2 (*πρβλ.* *Haldaicis rationibus eruditus Cic. div.* 2,98 καὶ *Gell.* 1,9,6), *Euphrates O*, *Seleucia Pl*, *muri Se* (*moenia Luc.*), *masturcium* (κάδαμον) *Pl.*, *bitumen* (ἄσφαλτος) *Pl.* Οὐσ. ἐθνικόν: *Diogenes Babylōnius Cī.* κ.ἄ. **Ονομα ἵππου Amm.* 23,3,6. **Babylōnicus** 3 Βαβυλωνιακός. -*a Chaldaicum doctrina* (ἡ ἀστρολογία *τ.ἔ.* ἀστρονομία) *Lucr.* 5,727 (*πρβλ.* *Vitr.* 9,2,1 *disciplina Chaldaica*), *pictura Ar.* κ.ἄ. Οὐσ. **Babylōnicum**, *i* οὐ. κυρ. κατὰ πλθ. ἐφαπλώματα (τάπητες, περιώμια [*μποξάδες*]) ἀρίστης Βαβυλωνιακῆς τέχνης. *Plaut. Stich.* 378. *Lucr.* 4,1029. 1123. *Petr.* 55,6. *Plin.* 8,196. *PF.*

2. **Babylōn**, *onis*, *θ.* Βαβυλὼν, ὄν. θεᾶς πλαστόν. *Plin.* 7,196 *ἄ.λ.*

Babylōnia, *ae*, *θ.* Βαβυλωνία, 1. ἄχανῆς ἐν συνεχείᾳ πεδιάς πρὸς Ν. τῆς Μεσοποταμίας καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς προσεγγίσεως τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος μέχρι τῶν κοινῶν ἐκβολῶν των εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Ἐδρα ἀρχικὴ τῆς ἀστρολογίας (ἀστρονομίας), ὥς καὶ ὑφαντουργίας ἀρίστης τέχνης, *v.* = *Irak Arabi* καὶ ἐν εὐρυτέρᾳ σημασίᾳ ὀλόκληρον τὸ Ἀσσυροβαβυλωνιακὸν κράτος. *Curt.* 5,1,43. 44. 8,3,17. *Mel.* 1,62. *Plin.* 6,120,121. *Iust.* 1,7,4 κ.ἄ. 2. = 1. *Babylon Liv.* 38,17,11. *Curt.* 4,6,2 κ.ἄ.

1. **bāca** (ἥτιον ὀρθῶς *bacca*

κ ὡ δ δ. καὶ *Prisc.* 2,6), αε θ. **1.** γεν. μικρὸς σφαιροειδὴς εἶτε μαργαριτοειδὴς καρπὸς τῶν δένδρων, καρπός, (κόκκος πυρὴν ῥῶγες γίγαρτον *Γλωσσ.*). *bacae arborum* (οἱ σφαιροειδεῖς καρποὶ τῶν δένδρων, ἀντ. *fructus ἢ fruges terrae* καὶ ἁπλῶς *fruges* κυρίως οἱ καρποὶ τῶν ἀγρῶν, τὰ σιτηρά, τὰ γεννήματα) *Ci Cato Lu V Pl* κ.ἄ. **2.** εἶδ. *bacae myrti* (τὸ μύρτον, μυρτίς [κν. *μερσινόκοκκο*]) *Cato Ce.* -a *olivae* (κατ' ἐξοχὴν *baca* = ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας) *Vr Ci V Co Pl* *Hor.* c. 2,6,16. *ubi non Hy-metto* (= *melli' Hymetio*) *mella decedunt viridique certat baca Venafro* (*Venafro* = *bacae* [δ ο τ.] *Venafri*) *Hor.* c. 2,6,16. *lauri* (δαφνίς, δάφνης κόκκος ἢ καρπὸς [κν. *δαφινόκοκκος*, *δαφνοεληά*]) *V Ce Co Pl Pe, hederæ* (= ὁ βότρυς τοῦ ἄνθους ἢ τοῦ καρποῦ τοῦ κισσοῦ, ὁ κόρυμβος) *Ce, Co, Pl.* *iuniperi* (ἀρκενθίδες, ῥᾶγες, σφαιρία ἀρκενθίου, κν. *κεδρομήλα*) *Pl, piperis* (κόκκος πεπέρεως [κν. *πιπέρι*]) *Vi, cupressi* (κν. *κυπαρισσόμηλο*) *Pl, platani* (ὁ βότρυς τῆς πλατάνου) *Pl* κ.τ.τ. **3.** *μυρρ.* τὰ ἐκ μαργαριτῶν ἐνώτια (ἰδ. *bacatus*) *App V* (= *Culex* 68), ὁ μαργαρίτης (μαργαριτάρι) *Hor. epod.* 8,14. *sat.* 2,3,241. *Pers.* 2,66. *Ovid.* m. 10,166. *Petr.* 55,6 p. (κατ' ἄλλους κοράλλι). Ἰ. *bacatus*.

2. **baca** = *baccha*, ἰ. *Bacchanal*.

3. **Bāca** (ἀρχαῖκ.), ἰ. *Baccha*.

bācālia (sc. *laurus*), θ. (*baca*), δάφνη (καρποφόρος, πολύκαρπος). *Plin.* 15, 129 (ἰ. *bacalis*). **ἄ.λ.**

bācālis, e (*baca*). *laurus* (καρποφόρος, πολύκαρπος δάφνη) *Plin.* 17,60 (ἰ. *bacalia*). **ἄ.λ.**

? **bacalūsiae**, *ārum*, θ. (λ. ἀγνώστου σημασίας. "Ἄλλοι σχετίζουσι πρὸς τὸ ἡμέτερον *βανκάλησις*, ἄλλοι παράγουσιν ἐκ τοῦ *βλακο-lūsiae). *omnis -as consumpsi* (πάσας τὰς παραδόξους, τὰς τρελλὰς ἐκδοχὰς [τὰς ξαφνικὰς ἰδέας] ἀκάρπως ἐξήντησα). *Petr.* 41,2 (ἰδ. αὐτ. *Friedländer*).

Bacānal, ἰ. *Bacchanal*.

Bacānālia, ἰ. *Bacch-*

bacar = *vas vinarium simile bacrioni* [ἰ. λ.], εἶδος ἀγγείου *Paul.* F. p. 31,2. **ἄ.λ.**

Bacaschamī, *ōrum*, ἄ. λαὸς Ἀραβικός. *Plin.* 6,158. **ἄ.λ.**

bācātus (*bacc- Prisc.*) 3 (ἀπὸ τοῦ *baca* κοκκωτὸς Γ λ ω σ σ.), μαργαρίταις κεκοσμημένος, μαργαρίτας ἔχων (*μαργαριταρένιος*). *monile -um V Si App V* (= *Ciris* 170 πλθ.). Ἰδ. *baca* 3.

Bacaudae (*Bag-* ἦπτον ὀρθῶς, λ. κελτ.), -*ārum*, ἄ. Βακαῦδαι (*Παιάν*.) λαὸς ἀγροτικὸς ληστορικὸς ἐπιδραμῶν (283/284 μ.Χ.) τὴν Γαλατίαν (Γαλιλίαν) καὶ καταβληθεῖς (285/286 μ.Χ.). *Eutr.* 9,20,3. *Iord. Rom.* 296.

1. **bacca**, ἰ. *baca*.

2. **bacca** = *vinum* (ἐν Ἰσπανίᾳ). *Varr.* 1. 7,87. **ἄ.λ.**

baccar (*bacchar* καὶ *baccharis* *μυρν.*), *aris*, οὐ. κ. *baccaris*, *is*, θ. (*Pl*), βάκκαρις, βάκχαρις, βάκχαρ, ἄσαρον φ. μετὰ ἀρωματώδους ὀρίξης ὅμοιον πρὸς τὸ *combretum* (ἰ.λ.), ἐξ ἧς παρεσκευάζον ἔλαιον ἀρωματικὸν (= *nardum rusticum* καὶ *perpressa*

Pl [ἰ.λλ]), *Verg. ecl.* 4,19. 7,27. *Cu Plin.* 12,45. 21,132.

Baccara, αε, ἄ. ὄν. δούλου βαρβαρικόν. *Mart.* 6,59,2 κ.ἄ.

Baccāria (Bacch-), αε, θ. τίτλος ἀπολεσθείσης κωμ. τοῦ Πλαύτου. *Macr. sat.* 3,16,1. **ἄ.λ.**

baccaris (bacch- *μτγν.*) = *baccar.* *Plin.* 12,45.

1. **Baccha** (ἀρχαῖκ. καὶ Ἑπιγρ. *Bacca*, *Baca* *SC. de Bacch.*), Βάκχη.

1. ἡ ἱέρεια (σύντροφος τοῦ Β.) ἡ τελοῦσα τὰ Βακχικὰ ὄργια *S. C. de Bacch.* 7. *Varro l. l.* 7,87. *Hor. s.* 1,3,7. *Ovid. ars* 1,545. *thyrsigeræ* *Naev. tr.* 31. *saevae Pr.*, *Threcia Tac. ann.* 11,31. — Ὡς ἔργον τέχνης *Cic. epist.* 7,23.2. *Plin.* 33,155. 35,109. — *Bacchis* *initiare* *alqm* (μυῶ τινα εἰς τὰ Βακχικὰ μυστήρια) *Liv.* 39,9,4. **2.** τίτλος τραγωδίας τοῦ Ἀκκίου. *Macr. s.* 6,5,9. 11. *Paul. Fest. p.* 197. **3. Bacchē**, νύμφη, τροφὸς τοῦ Βάκχου. *Serv. eis Verg. ecl.* 6,15. Ἱ. *Bacche*.

2. **baccha**, ἰ. 2. *bacca*.

bacchābundus 3 (*bacchor*). **1.** = *bacchans*, βακχεύων, βακχιῶν, βακχευτικός, ἐν βακχευτικῷ ἐνθουσιασμῷ. *agmen Curt.* 9,10,27. **2.** δαιμονῶν, δαιμονικός, δαιμονιόπληκτος (*δαιμονιασμένος*), λυσσῶν, παράφορος ὡς Βάκχος, Σαβάζων. *Apul. apol.* 82,6.

Bacchānal (ἀρχαῖκ. *Bacānal* Ἑπιγρ.), *ālis*, οὖ. (*Bacchus*, κατὰ τὸ *Saturnālia*, *Volcanālia* ἀντὶ *Bacchalia*). **1.** τόπος συγκεντρώσεως τῶν Βακχῶν πρὸς ἑναεῖν τῶν ὀργίων τῆς τελετῆς τοῦ Βάκχου. *Plaut. Aul.* 408. 411a. *Bacch.* 53. Ἑνικῶς : *Plaut.*

Mil. 858 *vos in cella vinaria -al facitis* (θοορυβεῖτε [κάνετε πατιρντῖ]), *ἐπ. S. C. de Bacch.* 2. *Πληθυντικῶς* (συνήθως) : *Cic. leg.* 2,37. *Liv.* 39, 18,7 κ.ἄ. **2. Bacchānālia**, *ium* οὖ. τὰ Βακχανάλια, Βάκχια, Βακχεῖα, τὰ τοῦ Διονύσου ὄργια, τὰ Διονύσια (ἰ. *Liberalia*), ἑορτὴ τοῦ Βάκχου κατὰ τριετίαν τελουμένη. Ταῦτα ἔνεκα τῆς ὀργιαστικῆς καὶ ἀκολάστου τελέσεως ἀπηγορεύθησαν ἐν Ρώμῃ διὰ τοῦ *Senatus consultum de Bacchanalibus* (186 π.Χ.). *Liv.* (39,8,3). 39,9,3. 39,12,4. 39,18,7 39,41,6 κ.ἄ. *Tac. h.* 2,68. *Val. Max.* 6,3,7. *Μτφρ.* (ποιητ.) *Bacchānālia* *vivere* (βακχεύειν, ἀκολάστως ζῆν) *Iuv.* 2,3. **3.** τὰ Βάκχια ἱερά, τὰ *sacra* τοῦ Βάκχου. *Liv.* 39,16,10.

→ Γεν. πλθ. *Bacchānālīōrum* *Sall. hist. frg.* 3,31 (π. *Macr. s.* 1,4,6).

Bacchānālis, *e* (*Bacchus*), Βάκχειος, βακχεῖος, Βάκχιος. *festum* (τὰ Βακχεῖα) *Macr. s.* 1,4,9. = *Bacchanalia*.

Bacchāria, ἰ. *Baccaria*.

bacchātim, ἐπίρρ. (*bacchor*), κατὰ τὰς Βάκχας, κατὰ τὴν μανίαν τῶν Βακχῶν, ὡς αἱ Βάκχαι, (βακχευτ[ικῶς]). *Apul. m.* 1,13. **ἄ.λ.**

bacchātio, *ōnis*, θ. (*bacchor*), βακχεῖα, Βάκχευσις, Βάκχευμα, ὄργια σμὸς βακχικός, κραπάλη. *nocturnae* (νυκτερινὰ ὄργια). *Cic. Verr.* 1,33.

Bacchē, *ēs*, θ. Βάκχη = *Baccha*. *Ovid. trist.* 4,1,41. *am.* 1,14,21. *Plaut. Amph.* 703. Ἱ. καὶ *Baccha* 3.

Bacchēis, *idos* (ἐπιθ.), Βακχηῖς, Κορινθία (ἀνήκουσα εἰς τὸν παλαιότατον βασιλέα τῆς Κορίνθου Βάκχιν

[Bacchis] ἀρχηγέτην τῶν Βακχιαδῶν). Ephyre (ἡ Κόρινθος). Stat. s. 2,2,34 **Bacchiadae**, ārum ἄ. Βακχιάδαι, Βακχίδαι (ἀπόγονοι τοῦ Βάκχιδος) Ovid. m. 5,407. Plin. 35,152.

Bacchēius 3 Βακχίος, Βάκχειος. dona (ὁ οἶνος) Verg. g. 2,454 (= munera Stat. Ach. 1,184).

Bacchēus 3 Βακχίος, Βάκχειος. 1. τῶν Βακχῶν, Βάκχειος. sanguis (τοῦ ὑπὸ τῶν Βακχῶν κατασπαρχθέντος Πενθέως) *St*, cultus *St*, orgia *St*, ululatūs *O*. 2. τοῦ Βάκχου, Βάκχειος. sacra (τὰ Διονυσιακὰ μυστήρια) *O* (καὶ ἅπλως Bacchīa Isid. or. 1,16,11), cornua *St*, bella *St*, munera (ὁ οἶνος) *St* (= dona *V*), orgia *St*, -eā voce fremens Col. 10,223.

Bacchiadae, ī. Bacchēis.

Bacchias, (adis), θ., Βακχιάς, Βάκχου νῆσος (ἐν τῇ Ἀραβικῇ κόλπῳ). Plin. 6,173 (ἰ. καὶ Antibacchias). ἄ.λ.

Bacchicus 3 Βακχικός, τοῦ Βάκχου, τῶν Βακχῶν. -o insultans modo *E*, -o cum schemate *Naev.*, sacra (τὰ μυστήρια τοῦ Βάκχου) *O* (πρβλ. Stat. Ach. 1,812 Bacchēa orgia), sarta *O M*, Naxos *St*, buxus *St*, -o ritū *Ma*, vitis Cic. Arat. 423. hedera Plin. 16,147.

Bacchina, ae, θ. νῆσος πλησίον τῆς Σμύρνης ἔναντι τῆς Φωκαίας = Bacchium (ἰ.λ.). Plin. 5,138. ἄ.λ.

1. **Bacchis**, idis, θ. Βακχίς, Βάκχης, ὄν. γυν. 1. ἐν ταῖς κωμ. τοῦ Τερεντίου (συχν.) καὶ τοῦ Πλαύτου.

Bacchides (δύο ἀδελφαὶ ἑταῖραι), τίτλος κωμ. τοῦ Πλαύτου. Plaut.

Bacch. 371. 2. Cic. Att. 15,27,3 (*mima*?).

2. **Bacchis**, is, ἄ. ἰ. Bacchēis.

Bacchium, ī, οὐ. Βακχεῖον, νῆσος πλησίον τῆς Σμύρνης ἔναντι τῆς Φωκαίας (= Bacchina ἰ.λ.). Liv. 37,21,7. ἄ.λ.

1. **Bacchius** 3 (Bacchus), Βάκχιος, Βακχικός. sacra (τὰ Βακχεῖα) *Ovid. m. 3,518 (ν. Bacchica). ἰδ. καὶ Baccheus 2.

2. **bacchius**, ī, ἄ. (sc. pes), *t.t.* μετρ. βακχεῖον, βακχειακὸν μέτρον, βακχεῖος (ν - - π.χ. sālūtī, Achātēs «τίς; ἀλκὴν τίν' αἰνεῖς; Ὀδυσσῆ») ἐνῶ (- - ν π.χ. Rōmānūs, «Σοί, Φοῖβε, Μοῦσαι τε συμβῶμεν») ἐκαλεῖτο παλμβάκχειος palimbacchius καὶ ἀντιβάκχειος antibacchius). Quint. 9,482.

3. **Bacchius**, ī, ἄ. Βάκχιος. 1. ὀνομαστὸς μονομάχος ἐπὶ Αὐγούστου Hor. s. 1,7,20 (ἰ. καὶ Bithus). 2. ἐκ Μιλήτου συγγραφεὺς γεωπονικῶν. Varr. r. 1,1,8. Col. 1,1,8. Plin. 1 ind. 8 κ.ἄ.

bacchor 1 (Bacchus, Baccha). Α) ἀμτβ. κνρ. α) βακχεύω (ἄγω, τελῶ [ἐορτάζω] τὴν ἐορτὴν τοῦ Βάκχου). Baccha bacchans *P*, ἐπ. Cic. ac. frg., *Ca H Se Cu Si St Ap*. β) (ἐπὶ θεῶν, ἀνθρώπων, ἐν εὐρυτ. ἐννοίᾳ), βακχεύω, βακχιάζω (ἐνεργῶ ὡς κατεχόμενος ὑπὸ μανίας, ὀργιάζω, μαίνομαι ἥδονῃ, ἔρωτι, χαρᾷ, ὀργῇ, προφητικῇ παροξυσμῷ) Verg. A 6,77. *St*, non ego sanius (ἥτοι non sanius = insanius κατὰ λιτότητα) bacchabor Eḏdōnis (θαὶ βακχεύσω οὐχὶ σωφρονέστερον τῶν Ἡδω-

νῶν ἢ Ἡδῶνων) Hor. c. 2,7,26. in voluptate (ἐκβακχεύομαι, *κολυμπᾶω* μέσα στὰς ἡδονὰς) *Ci*, cui bacchor furens? Sen. Ag. 724. in caede (μαίνομαι ἐν τῷ φόνῳ [κ υ ρ. δι' ὑπερβολικῶν ἐξωτερικῶν σημείων ἐκδηλῶ τὴν χαρὰν μου διὰ τὸν φόνον) *Ci*, bacchatur Veneri *Co* (in Venerem *Ap.*), -ātus Amor exaestuabat *Ap.* Ajax bacchans (Αἴας μαινόμενος = furens' *πρὸβλ.* bacchari et furere) *Vr.* **bacchantes**, um (*O*) καὶ -ium (*Cu Pl*) = Bacchae. — ('Επὶ μάντεων καὶ ποιητῶν) κατέχομαι ὑπὸ θείας μανίας ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐμπνεύσεως. in antro bacchatur vates (ἢ Σίβυλλα) Verg. A 6,77 *πρὸβλ.* Stat. Theb. 10,666 κ.ἀ. — ('Επὶ ῥητόρων) : μεταχειρίζομαι ἐν τῷ λόγῳ τόνον πολὺ ὑψηλόν, ὑπερβολικὰς ἐκτροπάς. Cic. Brut. 279. Quint. 12,10, 73. γ) Παθ η τ. α) (ἐπὶ ἀψύχων καὶ βιαίας ἐνσκήψεως στοιχείων τῆς φύσεως), σφοδρῶς πνέω, ῥέω πολὺς, ῥαγαδίως ἐκχέομαι, ἀντηγῶ ἐκ κραυγῶν καὶ χορῶν τῆς ἐορτῆς τοῦ Βάκχου κ.τ.τ. Verg. g. 2,487. A 3,125. Ovid. trist. 1,2,29. Val. Fl. 3,15. Sant. (π. Non. p. 78,28). b) περιπλανᾶμαι, διαδίδομαι, διαχέομαι, διασκεδάννυμαι συνταρακτικῶς ἢ ἀστραπιαίως. Lucr. 5,823 (in montibus). Verg. A 4,301. 4,666. 10,41 (fama per urdem). Thracio -nte vento (= Threicio Aquilone, τοῦ βορρᾶ [κ υ ρ. τοῦ ΒΑ.] μανιωδῶς πνέοντος) Hor. c. 1,25,11 AppV (= Culex 113 iugis, Ciris 167 in urbe). Apul. m. 8,6 cursu furibundo. Μ τ ν μ. (ἐπὶ τὸ ἀστεῖον) : ubi

bacchabatur aula (= olla) cassabant cadī (ὅταν ἡ οἰνοχόη [ἢ κανάτα] ἐμαίνεται (εὐρίσκετο ἐν βακχικῇ ἐνθουσιασμῷ πληρουμένη), οἱ κάδοι [τὰ μεγαλύτερα δοχεῖα τοῦ οἴνου] ἐκλονίζοντο [ἐγυρίζοντο στὰ πλάγια διὰ τὰ γεμίζη ἢ οἰνοχόη]) Plaut. Mil. 856. B) μ τ β. α) ποιῶ τὰ ἀντηγῇ τὸ eheu, euhoe (εὐοῖ, ἐπιφών. τοῦ Βάκχου) Catull. 64,61. 255. β) ποιῶ ποίημα, στιχουργῶ ἐν λόγῳ ἐνθουσιαστικῷ καὶ πομπῶδε. grande Sophocleō carmen -mur (μτβτ.) hiatu (ψάλλω ἀπαγγέλλω, ὡς ἄλλος Σοφοκλῆς, ὑψηλὸν καὶ πλήρες ἐμφράσεως ποίημα) Iuv. 6,636.

1. **Bacchus**, ī, ἄ. 1. Βάκχος (καί, παλαιότ. δν. Δόνυκος), ὁ νεαρός καὶ ὠραῖος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι παῖς, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης (*Acc.*, Tib. 3,4,45. *P* καὶ ἄ.), θεὸς τοῦ οἴνου, ταυτιζόμενος ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τὸν Liber. Ὁ βίος τοῦ Βάκχου κατὰ σειρὰν δηλοῦται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν χωρίων ἰδίᾳ τῶν ποιητῶν Ovid. f. 6,485. m. 4, 12. Curt. 8,10,12. (Liber pater *πρὸβλ.* Mel. 2,17. 3,66). Ovid. m. 3,314. 4,12. 13. trist. 5,3,26. Cic. Flacc. 60. Ovid. m. 4,11 ἐξ. Verg. g. 4,521, καὶ ὡς θεὸς ἐμπνευστῆς τῆς διθυραμβικῆς ποιήσεως *πρὸβλ.* Hor. c. 2,19,1. Ovid. am. 3,15,17. Περὶ τῆς παραστάσεως τοῦ Βάκχου ἐν τῇ τέχνῃ *πρὸβλ.* τὰ ἐξῆς σχῆσιν ἔχοντα πρὸς τὸν βίον αὐτοῦ : ignigena *O*, fulmineus *St*, bis genitus *O* (*πρὸβλ.* bimater *O*, satus iterum *O*), Nyseus *O* (ἢ Nysius *Ci Co*), saevus *VF St*, ultor *O*, metuendus *H*, insa-

pus *St*, inventor vitis *E*, consitor uvae *Ti*, Lyaeus *V*, *H*, *O* κ.ἄ. *Lē-naeus V*, *H*, *O*, racemifer (βοτρυοστέφανος) *O*, Nyctelius (Νυκτέλιος) *O*, Eleleus (Ἐλελεὺς [ἐκ τοῦ ἐπιφ. ἔλελε-]) *O*, Ēvān ἢ Euhān (ἐκ τοῦ τῶν Βακχῶν ἐπιφ. ēvān εὐάν ἢ εὐᾶν) *O* *Lu*, Liber *Vr. Ci*, dator laetitia *V*, laetus *St*, corniger *O*, cornu insignis (ὥς κερασφόρος θεὸς τοῖς μυστηρίοις ἀνήκων) *O*, intonsus *O*, indetonsus *O*, depexus crinibus *O*, thyrsiger *Se* (πρβλ. gravi metuentus thyrsu Hor. c. 2,19,8), Bromius *P*, corymbifer (κισσοκορυμβόφος) *O*, Euhius (Εὐίος, Ενίος Εὐίος, ἐκ τοῦ εὐοῦ) *E Lu Ci H Co* 2. *μνμ.* α) ἐπικλήσις τοῦ Βάκχου: ἰδ Bacchē (ἰὼ Βάκχε [διὰ μακροῦ εἰ δικαιολογουμένου ἐκ μετρικῶν λόγων]) *Hor. s. 1,3,7 (*a. l.* io Bacchae [οὕτω οἱ νεῶτ. ἐκδύται, πρβλ. ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι *Εὐριπ.* Βάκχ. 578 καὶ ἄλλοι διορθοῦσι ἰδ Bacchoe πρβλ. ἰόβακχοι, βακχέβακχοι = διδυράμβοι]). Baccho auditō (ἀκουσθείσης τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Βάκχου) Verg. A 4,302. β) τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου Verg. g. 2,37.113 κ.ἄ. γ) οἶνος (πρβλ. Ceres) Lucr. 2,655. Verg. ecl. 5,69 πρβλ. καὶ vetus, merus, mitis, odoratus *V* κ.ἄ.). — Ἰδ. καὶ Dionysus, Liber, Iacchus 2., bacchus καὶ Bacchanal.

2. **bacchus**, ἰ ἀ. βάκχος, ἰχθύς τῶν βαθέων ὑδάτων, τὸ καλύτερον εἶδος τοῦ asellus (*l. l.*) = (κατὰ Πλίνιον* 32,77) mizyenes (κέιμ. ἐφθαρμ. *a. l.* myxon) Plin. 9,61.32.102.145.

Bacchylidēs, is ἀ. Βακχυλίδης,

υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Σιμωνίδου, λυρ. ποιητῆς ἐκ Κέω (505 - 450 π.Χ.). Gell. 20,7,2. Amm. 25,4,3.

bacciballum, κατ' αἰτιατ. πτ. (bacca + βάλλος τοῦ ἀρού-βάλλος?). Melissa Tarentina pulcherrimum -um (μέλισσα ἐκ Τάραντος, ὥραία γυνὴ [ὥραϊος κόμματος]) Petr. 61,6. **ἄ.λ.**

Baccineus *Petr. p. 135,8,17 (κέιμ. ἐφθαρμ.).

Bacēnis, is, θ. (sc. silva), τὸ δυτ. μέρος τοῦ ἐν Γερμανίᾳ δρυμοῦ τῆς Θυριγγίας, ὅστις χρησιμεύει ὥς φυσι-κὸν ὄριον τῶν Χηρσούσκων καὶ Σουήβων. Caes. g. 6,10,5. **ἄ.λ.**

baceolus, ἰ, ἀ. (βάκηλος ὁ ἀνόητος *Ῥούχ.*), μαρολόγος, βλάξ = stultus (γερμ. *Dummkhut*, *Faselhans*) Suet. Aug. 87,2. **ἄ.λ.**

Bachylitae (-chil-), ārum, ἀ. λαὸς τῆς Ἀραβίας. Plin. 6,158. **ἄ.λ.**

bācifer, fera, ferum (baca κ. fero § 66), φέρων ὅαγοειδεῖς μικροὺς καρποὺς ἢ ἐλαίας. 1. hedera (κισσός) Sen. O. 415. -a taxus (τάξος, σμῖλαξ) Plin. 16,50. Ἰδ. baca. 2. = -a Pallas (ἐλαιοφόρος, κατὰ μ τ ν μ. Palladis arbor) Ovid. am. 2,16,8. Sabinus (ἐλαιοφόρος) Sil. 3,596.

Bacilius, iī, ἀ. Βακίλιος, ὄν. Cic. ad. Q. fr. 2,1,12. **ἄ.λ.**

bacillum, ἰ, οὖ. (*ὕμκρ.* τοῦ baculum). 1. βακτήριον, βακτηρίδιον, μικρὰ ῥάβδος (μπαστοῦν). *Afr. Lucil. Vr* Cic. Tusc. 1,104. *Iu. PF*. 2. ἡ ῥάβδος τοῦ ῥαβδούχου Cic. leg. agr. 2,93. Att. 11,6,2. 3. στυράξ, ξυστός (ἀκοντίον κ.τ.τ.) Apul. m. 1,4.

Bacis, is (αἰτ. -in), ἀ. Βάκισ. 1. μάντις ἐκ Βοιωτίας Cic. div. 1,34.

2. Βουῆχis, ταῦρος λατρευόμενος ἐν Ἑρμωνθίδι τῆς Αἰγύπτου. Macr. s. 1,21,20.

Baclanaza, ae, θ. πόλις τῆς Arabia Felix. Plin. 6,157 (ιδ. Badanatha). **ἄ λ.**

bacrio, ὄnis, θ. εἶδος ἀγγείου ἔχοντος μακράν πῶς λαβὴν καὶ ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ basar. Paul. - F. p. 31,1 καὶ 2. Κατ' ἄλλους = trulla.

Bactra, ὄrum, οὖ. τὰ Βάκτρα (ἢ Βάκτρα Στράβ.), πρωτ. τῆς Βακτριανῆς ἐν Ἀσίᾳ (τῆς ν. Balk). Curt. 7,4,26 ἔξ. Prop. 3,11,26. Verg. g. 2,138. Hor. c. 3,29,28. Plin. 6,45 κ.ἄ. Μην. (§ 85) οἱ κάτοικοι τῶν Βάκτρων Verg. A 8,688. **Bactrum**, ἰ οὖ. Plin. 6,48 = Bactra. **Bactri** ὄrum ἄ. οἱ κάτοικοι τῶν Βάκτρων ἢ τῆς Βακτριανῆς. Sen. nat. 5,18,10. Curt. 10,10,4. Mel. 1,13. Plin. 6,43 κ.ἄ. **Bactria**, ae θ. Βακτρία (= Bactriana) Plin. 8,67. **Bactriānus** 3 Βακτριανός. campi *Ta*, arx *Cu*, regio ἢ terra *Cu*, milites, exules *Cu*, imperium *I*, *smaragdi Pl*. Οὐ σ. **Bactriāna**, ae θ. Βακτριανή, Βακτρία (μία τῶν ἀνατολ. ἐπαρχιῶν τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἢ ν. Balk) Plin. 12,35. Iust. 13,4,19. **Bactriānī**, ὄrum ἄ. οἱ Βακτριανοί, κάτ. τῶν B. Sen. dial. 2,134. *Cu I* καὶ μ τ ν μ. ἢ Βακτριανῆ Curt. 7,4,25. *Περσική* : Bactriānus, ἰ ἄ. = -ānī. Tac. ann. 2,60. **Bactrinus** 3 Βακτριανός. camēlus Apul. m. 7,14. **Bactrius** 3 Βάκτριος. Halcyoneus *O*, cameli *Pl*, arbores Plin. 1,12,19.

Bactrī, -rum, -ia, -iānus, -īnus, ἰ. Bactra.

Bactrus (-os), ἰ, ἄ. Βάκτρος, ποτ. εἰσέρων εἰς τὸν Ὠῶν. Curt. 7,4,31. Luc. 3,267.

bācula, ae, θ. (ὕψος τοῦ baca), μικρὸς σφαιροειδὲς καρπὸς (δράξ) Plin. 25, 96.

baculum, ἰ, οὖ. (*bac-tlom, βάκτρον· προβλ. καὶ βάκυλα Πλούτ.), βάκτρον, βακτηρία, ῥάβδος (ὡς στήριγμα ἐν τῷ βαδίζειν, εἴτα δὲ = scipio βακτηρία κοσμητικὴ καὶ = fustis ῥάβδος πρὸς τὸ πατάσσειν, βέργα L, ἔπειτα = ποιμενικὴ ῥάβδος, πατερίτσα, κλίτσα, -um pastorale Si pastor -o innixus *O*, *F*, ὡς ῥάβδος τοῦ οἰωνοσκόπου (= lituus ἰ.λ.) L, ὡς βακτηρία τῶν κυνικῶν φιλοσόφων *Ap. Ml*, ὡς βακτηρία τῶν γερόντων *Se Co Pl Su*, ὡς βακτηρία τῶν ἀναπήρων *Ce*, *O* (προβλ. καὶ Macr. s. 1,6,26).—Εἶδος σφύρας *Vitr. 2,4,3. 7,3,7 (*a.l.* liaculum).

→ baculus, ἰ ἄ. Ovid. f. 1,177. met. 2, 681 (?). 789 (?). 6,27 (?).

Baculus, ἰ, ἄ. ὄν. τοῦ ἑκατοντάχου P. Sextius Baculus. Caes. g. 3,5,2 κ.ἄ.

Bacuntius, ἰἰ, ἄ. ποτ. Παννονίας (ν. Bosut). Plin. 3,148. **ἄ λ.**

Bacurius, ἰἰ, ἄ. Βακ(α)ούριος, βασιλεὺς τῶν ἐν Σκυθίᾳ Ἰβήρων. Amm. 31,12,16.

Badanatha, ae, θ. *Plin. 6,157 (ν. Baclanaza ἰ.λ.). **ἄ λ.**

Badia, ae, θ. Βαρεία (Πτολ.), Βαθεῖα (Πλούτ.), πόλις τῆς Βαιτικῆς Ἰσπανίας (ν. S. Maria de Bedoya). Val. Max. 3,7,1^a = 2. Barēa (ἰ.λ.).

badisso, āre 1 ἰ. badizo.

1. **badius** 3 (ἐπὶ τοῦ τριχώματος

τῶν ἵππων: βάδιος... σημαίνει... καὶ ἵππου χροῖαν Σουῖδ.), καστανόχρους, χελιδονίατος Γλωσσ., equus (βάδιος, Διγ. Ἀκρ.) Varr. Men. 358. Ποβλ. καὶ gilvus, murrinus.

2. **Badius**, ὄν. ἀνδρὸς ἐκ Καμπανίας Liv. 25,18,4 ἔξ. Val. Max. 5,1,2. 3.

badizo, ἄρε 1 βαδίζω. tolutim (διποδίζω, τροχάζω, πάω τρὸν) Plaut. Asin. 706. **ἀ.λ.**

Badu(h)ennae lucus, ὁ τῆς Βαδοέννης ὄρυμός, ἄσος ἱερὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φρεισιῶν (Δ. Friesland ἐν Γερμανίᾳ). Tac. ann. 4,73. **ἀ.λ.**

Baebelo, ὄν. ὀρύγματος μεταλλείου ἄργυρου ἐν Ἰσπανίᾳ. Plin. 33,97. **ἀ.λ.**

Baebiānī Ligures, λαὸς τῶν Ἰορπίνων. Plin. 3,105. Ὑ. καὶ Ligures Corneliāni.

Baebius 3, ὄν. ῥωμ. γεν. πληθ. μετὰ τῶν ἑπων. Dives, Sulca, Tamphilus. Τούτων γνωστότ. 1. οἱ ἄδελφοὶ Cn. Baebius Tamphilus N. VM. καὶ M. Baebius Tamphilus VM. Ἀμφότεροι συχνάκις παρὰ τῷ Λιβίῳ (βιβλ. 29-40). 2. C. Baebius Sulca δῆμαρχος (111 π.Χ.) ὑπὸ τοῦ Ἰουγούρθα δεκασθεῖς. Sall. Iug. 33-34. Ἐπίθ. Baebius 3 τοῦ Βαβίου. lex Baebia τοῦ ὑπάτου M. Baebius Tamphilus de praetoribus creandis (180 π.Χ.) Liv. 40,44,2. 3. L. Baedius Dives, praetor (189 π.Χ.) Liv. 37,47,8.

Baebro, ὄνις, θ. πόλ. τῆς Βαιτικής ἐν Ἰσπανίᾳ. Plin. 3,10. **ἀ.λ.**

Baecula (-cyla), αε, θ. Βαίκυλα (τά, Πολύβ.), Βαικούλα (Πτολ.),

μικρὰ πόλις τῶν Oretani τῆς Βαιτικής Ἰσπανίας (ν. Baylen). Liv. 27,18,1. 27,20,3. 28,13,5. Perioch. 27. **Beculōnēnsēs**, ium ἄ. Βαικυλεῖς, οἱ κάτ. τῆς Baecula. Plin. 3,23.

Baeculōnius, iī, ἄ. A. Baeculōnius, σημασιφόρος ἀνδρεῖος Liv. 41, 4,1. **ἀ.λ.**

Baelo, ὄνις, θ. Βελών (Στράβ.), Βαίλων (Πτολ.), πόλ. τῆς Βαιτικής Ἰσπανίας (ν. Belonia). Mel. 2,96. Plin. 3,7.

Baesadine (ἄφαιρ.), ὄν. Ἰσπανοῦ στρατηγοῦ. Liv. 33,44,4. **ἀ.λ.**

Baesippo, ὄνις, θ. Βαισίππω καὶ -ιππῷ (Πτολ.), πόλις κ. λιμὴν τῆς Βαιτικής (ν. Barbato). Mel. 2,96. Plin. 3,15 (codd. Baesippo κ. Belippo).

Baetae, ārum, ἄ., λαὸς τῆς Ἀνατολίας. Amm. 23,6,66. **ἀ.λ.**

Baetasii, (-ī), ὄνις, ἄ. λαὸς τῆς Gallia Belgica ἥτοι τῆς Κάτω Γερμανίας μετὰ τῶν Tungri καὶ τῶν Nervii. Plin. 4,106. Tac h 4,56,66.

Baeterrae (Bēt- Me), ārum, θ. Βαίτερρα (Στράβ.), Βαιτῆραι (Πτολ.), Βαίταρρα (Στέφ. Β.), Βήταρρα (ἐπὶ νομισμ.), πόλις τῆς Gallia Narbonensis (ν. Béziers). Mel. 2,75,80. Plin. 3,36. 14,68.

Baethaemi, ὄνις, ἄ. λαὸς τῆς Κοίλης Συρίας. Plin. 5,81. (ν. l. Baetarreni, Bethemi).

Baetica, i. Baetis.

baeticātus 3 φέρων (φορῶν) ἔνδυμα Βαιτικὸν (i. Baetis). Mart. 1,97,5. **ἀ.λ.**

Baeticola (ἐπιθ.), παροιων τὸν ποτ. Βαίτιν. viri Sil. 1,146 (iδ. Baetigena). **ἀ.λ.**

Baetigena, αε, (ἐπιθ.), παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βαίτιος γεγεννημένος. *viri* Sil. 9,234 (ἰδ. Baeticola). **ἔ.λ.**

Baetis, is (αἰτ. -im, -in [Me], -em [Si], ἀφ. -e [L], -ī [Am.]), ἄ. Βαῖτις, ποτ. Ἰσπανίας (ν. *Guadalquivir*) καὶ πόλις. Liv. 28,16,1. Plin. 2,219. Mel. 3,5. *Am.* κ.ἄ. **Baeticus** 3 Βαιτικός. -a provincia ἡ Βαιτική (τμήμα τῆς ΝΔ. Ἰσπανίας (ν. Ἀνδαλουσία καὶ μέρος τῆς Γρανάδας, ὀνομαστὸν διὰ τὸ ξέριον) Plin. 3,7. Plin. ep. 3 4,2. *Se, Co Ta* κ.ἄ. -a lana Plin. 8,191. lacernae (φαινόλαι, μανδύαι) Mart. 14,133. -ici gregis vellus (Βαιτ. ξέριον) *Ml.* Οὐσ. πλθ. **Baeticī**, ōrum ἄ. Βαιτικοί, οἱ κατ. τῆς Baetica *Pl.* **Baetūria**, αε θ. Βαιτουρία, τὸ ΒΔ. τμήμα τῆς Hispania Baetica μετὰ τῶν ποταμῶν Βαίτιος καὶ Ἄνα. Liv. 33,21,8. 39,30,1. Plin. 3,13,14. b. *Hisp.* 22,7. Ἰδ. καὶ baeticatus.

baeto 3 καὶ **bīto** (ἐτυμολ. σκοτεινὴ ἥτιον δρθῶς bēto), εἶμι, βαδίζω. *Σύντ.* : α) μετ' ἐπιρρ. τοπ. foras. Varr. Men. 553 β) μετὰ ὑπτ. α' defensum patriam in pugnam Pac. tr. 255. γ) μετὰ τῆς in+αἰτ. Pac. ἔ.ἄ. δ) ἀπολ. Pac. tr. 227 (*codd.* betere). Ἰδ. bīto.

→bēto (κατ' εἰκασίαν τοῦ Palmer πρὸς διόρθωσιν νοσοῦντος χωρίου) Pompon. atel. 150.

Baetōn, onis, ἄ. Βαίτων, Ἑλληνιστορικός, ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστῆς (itinerum mensor) γράψας περὶ «Σταθμῶν τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας». Plin. 6,61.69. 7,11.

Baetulō, ōnis, ἄ. Βαιτουλών,

(Πτολ.), πόλ. (κ. ποτ.) τῆς Ταρρακωνησίας Ἰσπανίας (ν. *Badalona*). Mel. 2,90. Plin. 3,22.

baetulus (-tylus), ἰ, ἄ. κατὰ πλθ. baetulī, ōrum ἄ. βαίτυλοι, βαιτύλια, ἐξ οὐρανοῦ πολύτιμοι λίθοι (gemmae), μετεωρικοὶ λίθοι (μέλανες καὶ στρογγύλοι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἐπιμήκεις οὔτινες ἐλέγοντο cerauniaε θεωρούμενοι ἱεροί. Plin. 37,135 καὶ 1,37,51.

Baetūria, ἰ. Baetis.

Baga, αε, ἄ. (Βάγας). 1. βασιλεὺς τῶν Μαύρων ἢ Μαυρουσίων. Liv. 29,30,1. 2. Bagas, αε ἄ. α) στρατιώτης τοῦ Ἀννίβα. Sil. 2,111. β) ἄλλος τις. Sil. 5,235.

Bagabaxus, ἰ, ἄ. Πέρσης τις. Iust. 3,1,5. **ἔ.λ.**

Bagada, αε, θ. Βάγαδα, πόλις Αἰθιοπίας. Plin. 6,178. **ἔ.λ.**

Bagaesus, ἰ, ἄ. Βαγαῖος, Μαγαῖος (Πλούτ.) ἐκ Περσίας ἀδελφὸς τοῦ Φαρναβάζου, ὁ ἕτερος τῶν φονέων τοῦ Ἀλκιβιάδου (403 π.Χ.). Nep. Alc. 10,3 (ἰ. καὶ Susamithrēs). **ἔ.λ.**

Bagasus, ἰ, ἄ. στρατιώτης Καρχηδόnius. Sil. 5,410. **ἔ.λ.**

Bagaudae, ἰ. Bacaudae.

Bagennī, ἰ. Bagienni.

Bagēsus, ἰ, ἄ. Καρχηδόnius στρατιώτης. Sil. 10,459. **ἔ.λ.**

Bagienni, *Vr Ve Pl* (-gennī Si), ἄ. λαὸς τῆς βορ. Λιγυρίας. Varr. r. 1,51,2. Vell. 1,15,5. Plin. 3,47 κ.ἄ. Sil. 8,605 (Bāgenni).

Bagiennius, ἰ, ἄ. Pollio Cic. epist. 10,33,4.

Bagistanēs, is, ἄ. Βαγιστάνης,

ὄν. Βυβλωνίου τινός. Curt. 5,13,3.
ἀλ.

Bagōās, ae (κ. -ōī Pl, αἰτ. -ōan, κλ. -ōe), ἄ. καὶ **Bagōūs**, ἰ ἄ. Βαγώας, Βαγῶος (λ. Περσική = εὐνοῦχος). **1.** εὐνοῦχος τις «τόλμη καὶ παρανομία διαφέρων» δηλητηριάσας Ἀρταξέρξην τὸν Γ' (*Ωχον) τῷ 338 π.Χ., φονευθεὶς ὑπὸ Δαρείου Γ' τοῦ Κοδομανοῦ. Curt. 6,3,12. 6,4,10. **2.** εὐνοῦχος τις (εὐνοούμενος τοῦ Δαρείου) δοθεὶς ὡς δῶρον τῷ Μ. Ἀλεξάνδρῳ. Curt. 6,5,23. 10,1,22-38. **3.** ὡς προσήγορ. παρὰ Πέρσαις Baga = spado σπάδων εὐνοῦχος Plin. 13,41 πρβλ. Ovid. am. 2,2,1 (ἐπὶ σπάδωνος φύλακος τῶν Ῥωμαίων δεσποινῶν).

Bagophanēs, is, ἄ. (Βαγοφάνης), Περσὴς φύλαξ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ γαζοφυλακίου. Curt. 5,1,20. 44.

Bagossola, ποτ. τῆς Σκυθίας (ν. Bog?). Iord. Get. 5,30.

Bagrada (-as), ae, ἄ. Βαγράδας (Πτολ.). **1.** ποτ. τῆς Ἀφρικῆς ἐν Νομιδίᾳ (ν. *Mejerdah* Μετζέρντα) Caes. civ. 2,24,1. 2,26,1 κ.ἄ. Liv. 30,25,4. Mel. 1,34. Flor. epit. 4,2,70. Plin. 5,24 *VM Luc. St Si*. **2.** ποτ. τῶν μεσημβρινῶν ἀκτῶν τῆς Περσίας (ν. *Nabend-rūd*) Amm. 23,6,41.

Bāiae, ārum (ἄφ. Bais = ad Baias *Ci*, apud Baias *Ci*), θ. Βαῖαι, Βαῖαι. **1.** πόλ. καὶ θερμὰ ὕδατα τῆς Καμπανίας μεταξὺ Κύνης καὶ Ποτιόλων. Hor. epist. 1,1,83. Cic. epist. 9,12,1. *Pr*, *O* κ.ἄ. Baiarum ianua (= Cumae) Iuv. 3,4. **2.** ὡς προσήγ. : ὁ λουτρῶν, τὸ βαλανεῖον =

balneum. Cic. Cael. 38. Att. 11,6,6. 12,40,3. *Μιφρ.* κατὰ *μνμ.* πᾶν μέρος εὐχάριστον διὰ λουτρὰ Cic. Cael. 35. 47. 49. Mart. 10,13,3. 58,2. Tib. 3,5,3. *Ἐπιθ/ῶς*: Baiae aquae Prop. 1,11,30. **Bāiānus** 3 Βαϊάνος. *negotia Ci*, *murex H*, -us lacus (ν. *lago Lucrino*) Pl. *Ta*, sinus Pl, regiones, montes *Vi*, soles *Mi* κ.ἄ. *Ὀδσ.* **Bāiānum**, ἰ οὐ. α) τὸ κτῆμα τῶν B. Varr. r. 3,17,9. β) ἡ περὶ οὗ τῶν B. Plin. 9,25. Macr. s. 3,15,3.

Baiobarī, ἰ. Baiovarīi.

bāiol - ἰ. bāiul-

Baiovārii, ōrum, ἄ., λαὸς Γερμανικός. Iord. Get. 280 Baiobari.

bāiulo 1 Ἀπολ. κ. *μνμ.* alqm ἢ alqd. βαστάζω, ἀχθοφορῶ *Γλωσσ.* φέρω ἐπὶ τῶν ὤμων (ἐπὶ τῶν νώτων ἢ τῆς ῥάχews, κἂν τὸν *χαμᾶλη*, σηκῶνω φορτίον). non didici baiolare nec pecua ruri pascere. Plaut. As. 660. Merc. 508. Quint. 6,1,47. *PF*. asinus baiulans sarcinas (φορτηγὸς ὄνος) Phaedr. 4,1,5.

→ bāiolo (baiiolo πρβλ. aīio, Maiia, Aīiax) Plaut. Merc. 3. ἄ.

bāiulus (bāiolus), ἰ, ἄ. **1.** ὁ βαστάζων, ἀχθοφόρος, νατοφόρος, φορτιοφόρος, φορτοβαστάκτης *P Ci G Ap. PF*. (*Id. κ. baliolus). **2.** νεκροθάπτης = vespillo. Amm. 14,7,17. **3.** γραμματοκομιστής. Amm. 15,5, 10 κ.ἄ.

Bāius, iī, ἄ. Βάιος. **1.** πρόσωπον ἄγνωστον τῶν σατιρῶν τοῦ Ὁρατίου. Hor. s. 1,4,110. **2.** ἐταῖρος τοῦ Ὁδυσσεύς ταφεὶς ἐν Βαῖαις *Vr frg.*, Sil. 8,538. 12,114.

Balacrus, Βάλακρος. **1.** Μακε-

δών, υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, στρατηγὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, σατραπῆς τῆς Πισιδίας. Curt. 4,5,13 (πρβλ. αὐτ. 4,13, 28). 2. ἀρχηγὸς τῶν ἀκοντιστῶν. Curt. 8,11,22.

bālaena, bālaenaceus, ἰ. bal-laena, ballaenaceus.

Balanaea, ἰ. Balanea.

balanātus 3 (ἰ. balanus = μυροβάλανος), μυροβαλάνφ, ἐλαίφ βαλάνφου μεμρωμένος, μυρόχοριστος. -um gausape (ἰ. λ.) Pers. 4,37.

Balanea, ὄνυμ, οὖ. Βαλαναία (Στράβ.), Βαλανέαι (Πτολ. κ. ἄ.) πόλ. τῆς Συρίας. Plin. 5,79.

balaninus 3 (ἰ. balanus Γ) βαλάνινος, παρεσκευασμένος ἐκ καρποῦ τῆς βαλάνου. oleum Plin. 13,8 κ. ἄ.

balanītēs, ae, ἄ. βαλανίτης, 1. λίθος ἀγνωστος τῶν τιμίων χρωμάτων ὑποπρασίνου ἢ χρομ. χαλκοῦ Κορινθιακοῦ. Plin. 37,149. Isid. 16, 15,10. 2. εἶδος σταφυλῆς μεγάλης *uvae* -ae. Isid. orig. 17,5,21.

balanītis, idis, θ. βαλανίτης, ἔχων σχῆμα βαλάνου. castanea (βαλανωτή, βαλανίτης) Plin. 15,93. ἄ. λ.

bālāns, ntis 1. μυτ. τοῦ balo. 2. οὖσ., ἰ. balo.

balanus, ἰ θ. (κ. σπαν. ἄ.), βάλανος. Α) βάλανος (= λ. λ. glans) Plin. 13,42 καὶ 16,21 (ἐπὶ τοῦ καρποῦ φοίνικος, φοινίκιον, χο υ ρ μ ᾶ ς). Β) *Μιτρο*. 1. πᾶς βαλάνφ ὁμοιάζων καρπὸς α) Sardiani balani (τῶν Σαρδεων, Σαρδιαναὶ βάλανοι [πρβλ. Διὸς balanus Pl. Διὸς βάλανος = τὸ γλυκὺ κάστανον], κάστανά μεγάλα ἡμερᾶ, κν. μαρόνια, βαλανοκάστανά) Plin. 15,93. β) οἱ τοῦ φοίνικος βάλανοι ἢ

δάκτυλοι, οἱ φοίνικες (χο υ ρ μ ᾶ δ ε ς) (ἐν Φοινίκη καὶ Κιλικίᾳ) Plin. 13,48.

2. γεν. πᾶν βαλανοειδὲς ἀντικείμενον α) βάλανος ἢ ὑπακτική (ἢ καθαρευτική) ἥτοι ξηρὸς εἰς σχῆμα κωνίσκου ἀλυστήρ πρὸς λύσιν τῆς κοιλίας (πρβλ. βαλανίζω), τὸ ἐντιθέμενον τῇ ἔδρᾳ, τὸ ὑπόθετον, ὑπόθεμα (σο υ π π ο σ ι τ ο υ ᾶ ρ) Plin. 20,43. 24,31. 26,54. β) κόγχη (θαλάσσης), κογχύλιον βαλανωτόν, ὁ μύαξ, ὁ ἐνάλιος μῦς, μυτίλος (κν. μύδι) Plaut. Rud. 297. Col. 8,16,7. Plin. 32,145. Macr. s. 3,13, 12. Γ) βάλανος Αἰγυπτία ἢ μυρεψική, μυροβάλανος ἥς ἐκ τῶν σπερμάτων παρήγετο ἔλαιον ἀρωματικὸν (myro-balanum) Hor. c. 3,29,4. Plin. 22, 49. 23,143 κ. ἄ. Mart. 14,57,2 καὶ βάλανος Ἀραβίας τὸ δένδρον αὐτῆς. Plin. 13,61.

→ balanus, ἰ ἄ. Plin. 15,93. Macr. s. 3,13,12. balanum, ἰ οὖ. (εἶδος μύρου) Schol. Pers. 4,37.

Balari, ὄνυμ, ἄ. Βάλαροι (Στράβ.), Βαλαροὶ (Πανσ), λαὸς τῆς Σαρδηνίας. Liv. 41,6,6. Plin. 3,85.

bālāns, ἰ. balo.

balatro, ὄνις, ἄ. (λ. ὥσως ἑτρονσκ.), γελωτοποιὸς (τοῦ ταπεινοτέρου εἵδους) Varr. r. 2,5,1. Hor. s. 1,2,2. Ἐντεῦθεν P. Servilius **Balatro** Π. Σερβίλιος Β., ἐπωνυμία (παράνομος, παρατσούκλι) τοῦ scurra τοῦ Μαικήνα (τρόπον τινα Ἀρλεκίνος, Καραγκιόζης) Hor. s. 2,8,21 (33. 40. 64. 83).

bālātus, ūs, ἄ. (balo). Ἐν. κ. πλθ., βληχή, βλήχημα (βέλασμα), Γλωσσ. βληχηθμός, τὸ «βῆ βῆ» (τοῦ Ἀριστοφάνους κ. Κρατίνου = bā bā [ἦτοι σφόδρα ἀνοικτὸν e], μπέε-μπέε τῶν

αἰγῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν προβάτων καὶ ἄμνων) *V O Pl* κ.ἄ. *agni -um exercent* (βληγῶνται, βελάζουν) *Verg. A* 9,61. — *Μιτρ.* iam illi -um duxissem [**Petr.* 57,2 (ν. cluxissem [= clusissem] ἢ clusissem. Ἡ ἐρμηνεία χωλαίνει -um duxissem θὰ τὸν ἔκαμνα νὰ βγάλῃ βληγηθμόν, θὰ τοῦ ὁπαῖα τὰ μοῦτρα ἢ -um cluxissem ἢ clusissem θὰ τὸν σταματοῦσα, θὰ τοῦ ἐβούλωνα τὸ στόμα, θὰ τὸν ἔκαμνα νὰ σιωπήσῃ, νὰ βουβαθῇ).

balaustium, ἰῖ, οὖ. βαλαύστιον, ὁ κύτινος (τὸ ἄνθος τῆς ἀγρίας ῥοιᾶς [*κν.* ῥοδιᾶς]). *Col. p.* 10,297. *Plin.* 13,113 κ.ἄ.

balbē, ἐπίρρ. (balbus). 1. τραυλῶς *Lucr.* 5,1022. 2. *μιτρ.* (ἐπὶ γραφῆς), ἀκατανοήτως, δυσονήτως, ἀκαταλήπτως = obscure. *Varr. frg.* (π. *Non. p.* 80).

Balbilus, ἰῖ, ἄ. (Balbillus?), ὄν. ἀνδρός. *Cic. Att.* 15,3,4.

Balbillus, ἰ, ἄ. Βάλβιλλος (Βάριβλος (:). Κάσσ. Δίων 66,9,2). 1. ἀστρολόγος (ἀστρονόμος) τῶν χρόνων τοῦ Νέρωνος. *Suet. Ner.* 36,2. Ἰδ. *Babilus*. 2. *Ti. Claudius Barbillus*, praefectus τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ Νέρωνος. *Tac. ann.* 13,22. *Sen. nat.* 4, 2,13. *Plin.* 19,3.

Balbinus, ἰ, ἄ. (Βαλβίνος). 1. ἄγνωστός τις, ἐρωμένος τῆς *Hagna*. *Hor. s.* 1,3,40. 2. ἄγνωστός τις (ὁπαδὸς τοῦ Καίσαρος). *Cic. Att.* 13, 21,3.

Balbūra, ae, θ. τὰ Βάλβουρα, πόλ. τῆς Λυκίας (ν. *Katara*). *Plin.* 5,101. ἄ.λ.

1. **balbus** 3 (λ. ἐκ τοῦ ἥχου πεποιημένη), τραυλός, βάτταλος, ψελλός (τσεβδός, τσηβδός) ἀντίθ. planus, disertus. cum ita balbus (τραυλός) esset (ὁ Δημοσοθ.)... ut primam litteram (τ.ἔ. τὸ P τῆς λ. «δητορικῆ») non posset dicere perfecit meditando ut nemo planius (εὐχερέστερον, ἄνευ προσκόμματος) esse locutus putaretur *Cic. de or.* 1,260. balba loqui non quit, traulizi (ἢ τραυλῇ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ λέξιν, τραυλίζει) *Lucr.* 4,1164. os balbum (τὸ ψελλίζον [τοῦ παιδὸς] στόμα) *Hor. epist.* 2,1,126. balba verba (τοῦ γέροντος) *Hor. s.* 2,3,274. (πρβλ. καὶ balba senectus τὸ τραυλὸν [ἔνεκα τῆς τρεμούσης φωνῆς] γῆρας, ἀντ. *epist.* 1,20,18 καὶ *Tib.* 2,5,94). balba de nare loqui (ἐπὶ θηλυδρίου : λαλῶ ὑπορρίνως [μὲ τὴ μύτη]) πρβλ. ἐν ῥινὶ φθέγγεσθαι) *Pers.* 1,33.

2. **Balbus**, ἰ, ἄ. Βάλβος, ἐπων. τῶν *Attii*, *Cornelii* κ.ἄ. (§ 85). Ἰδ. *Cornelius*.

balbūtio (-buttio) 4 (balbus). 1. ἀμτβ. α) τραυλίζω, ψελλίζω (βατταρίζω), διαπταίω, προσκόπτω ἐν τῷ ὁμιλεῖν (ἀτελῶς ἢ ἐλαττωματικῶς ἀρθρῶ, *κν.* τσεβδίζω, τσηβδίζω) *Cels.* 5, 26,31. *Apul. m.* 1,26. 10,10 καὶ 8,14 (ἐπὶ θνησκοντος ἀσυνάρτητα προφέροντος). β) ἐπὶ πτηνῶν (κοτσόφου) : τερετίζω, τιτ(τ)υβίζω (ἀντ. canere κ ε λ α δ ὦ) *Plin.* 10,88. *Μιτρ.* βαμβαίνω, βαμβαλίζω, ὑποτονθορῶ (ἀσαφῶς ἢ σκοτεινῶς ὁμιλῶ [*κν.* μασσάω τὰ λόγια μου, τὰ μασσῶ], δὲν ὁμιλῶ σαφῶς), ἀντ. aperte et clarā voce dicere *Ci*) *Cic. Tusc.* 5,75.

div. 1,5. **2.** *μτβ.* ὀνομάζω ψελλίζων, θωπευτικῶς ὁμιλῶ (μιμούμενος τὸν ψελλισμὸν τῶν μικρῶν παιδίων). *illum* (τὸν ἐπὶ διαστροφῶν [παραμορφωμένων] ἀστραγάλων στηριζόμενον) *balbutit* (= *balbutiens* ἢ *balbudiendo appellat*) *scaurum* (§ 85) *Hor. s. 1,3,48. Μτφρ.* *Stoicus perpauca balbutiens* (ὁ Στωϊκὸς εἰς ὃν λείπει ἐνίοτε ἡ περὶ τινος δέουσα σαφήνεια) *Cic. ac. 2,137.*

Balcē, *ēs*, θ. Βάλκεια, πόλ. τῆς Τευθρανίας ἐν Μυσίᾳ. **Plin. 5,126 (a.l. Balcēa).* *ἄ.λ.*

Balcēa, *ī*, *Balce*.

Balchobaudēs, *is*, ἄ. ὄν. γεομαν. *Amm. 27,2,6.* *ἄ.λ.*

Balcia, *ae*, θ. νῆσος μεγάλη εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῶν Σκυθικῶν ἀκτῶν. *Plin. 4,95.* Ἡ αὐτὴ νῆσος ὀνομάζεται ἄλλως *Baltia*, *Abalcia* καὶ *Basilīa*. (*Plin. ξ.ἄ.*)

Baldo, *ōnis*, θ. πόλις τῆς Ἰσπανίας. *Liv. 33,21,8.* Ἴσως ἡ αὐτὴ τῇ *Baelo* (*ἰ.λ.*). *ἄ.λ.*

Baleārēs (*Baliār-*) *īnsulae* κ. ἁπλῶς **Baleārēs**, *ium* θ. Βαλ(λ)ιαρίδες, Βαλεαρίδες, Βαλέριαι, Βαλιαρεῖς καὶ *Gymnēsiae* (*-asiae* *Liv. per. 60. Plin. 3,77*) Γυμνήσιαι, νῆσοι τῆς Μεσογείου πλησίον τῆς Ἰσπανίας (*v. isole Baleari* [ἢ *Maiorca* = *maior*, καὶ ἡ *Minorca* = *minor*]) *Liv. 28,37,5. κ.ἄ. Cic. Att. 12,2,1. b. Afr., Me, Pl Ta Fl. Vitruv. 8,3,24.* **Baliārēs** (*-leāres*), *ium* ἄ. Βαλιαρεῖς (ὀνομαστοὶ «σφενδονῆται» στρατιῶται [*Plin. ξ.ἄ. Liv. ξ.ἄ. Caes. g. 2,7,1. Sall. Iug. 105,2. Liv. 38,29,5. Verg. g. 1,309 κ.ἄ.*]). **Baleā-**

ricus (*-iaricus*) 3 Βαλεαρίκος (Βαλιαρ-). *unda O, mare* (πέλαγος) *Pl, terra Pl, vīna Pl, bellum Fl. Ὁδσ. Baliārici*, *ōrum*, ἄ. Βαλ(λ)ιαρικοὶ *Pl.* — Ὡς ἐπων. τοῦ *Q. Caecilius Metellus. Cic. div. 1,4. Flor. epit. 3,8,1.*

bālēna, *ī*, *ballaena*.

Balesium, *iī*, οὐ. πόλις τῆς Καλαβρίας. *Plin. 3,101. *Mel. 2,66 (v. Valetium).*

Baletum flumen, μικρὸς ποταμὸς τῶν Βρεττιῶν ἐν Λευκανίᾳ. *Plin. 3,72.* *ἄ.λ.*

Baliārēs, *ī*, *Baleares*.

balineae, **balineum**, *ī*, *balneae*, *balneum*.

balineātor, *ōris*, ἄ. (= *balneator*), βαλανεύς. *frigidus* *Plaut. Rud. 527* (ἀστεῖως περὶ τοῦ Ποσειδῶνος).

balineum, *eī*, οὐ. (= *balneum*). *Cic. Att. 2,3,3 τέλ. 15,3,5. epist. 14,20 κ.ἄ.*

Baliniēnsēs, *ium*, ἄ. λαὸς τοῦ Λατίου. **Plin. 3,64 (v. Balliēnsēs).* *ἄ.λ.*

? **baliolus** 3 (ἐκ τοῦ *balius* = *badius* θὰ ἐσήμαινε τὸν βαλιόν, μελαψόν, ἄνθρωπον ὅπως μελαίνης πως) **Plaut. Poen. 1301 amplexari baliolum* (ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ γραφὴ *baliolus* τοῦ Παλατ. κώδ. [ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γρ. *baiolus* τοῦ Ἀμβροσ. κώδ.] θὰ ἦτο *baiolus* [πρβλ. *baiulo* ἐν τέλει] καὶ μὴ κατανοηθεῖσα παρανεγνώσθη *baliolus*, διὰ τοῦτο ὁρθῶς νῦν ἐν τῷ κειμ. τοῦ Πλάτου ξ.ἄ. ἐκδίδεται *baiolus* ἢ *baiolum*).

balis (*αιτ. -im*), θ. βάλλις φ., *εἰ-*

δος βοτ. ζωογόνου καὶ ὠφελίμου τοῖς νοσοῦσι. Plin 25,14. **ἀ.λ.**

1. **baliscus**, ἰ, ἄ. (ἐκ τῆς ταχείας συνεκφορᾶς τοῦ balniscus, ἀστεῖως ἀντὶ balneum), Petr. 42,1.

2. **baliscus** 3 vitis -a (ὀνομασία ἀμπέλου) Col. 3,2,19 (ἰ. κ. cocolubis), Plin. 14,29,30 (*a.l.* basilica) κ.ἄ. Ἰδ. coc(c)olobis.

bālista, Bālista, bālistārius, ἰ. ball-

bālitāns, ntis (θαμ. τοῦ balāns), κατὰ πλθ. : a pecu (μακρὰν τοῦ pecus) -antes (πρόβατα βληχώμενα, βελάζοντα) Plaut. Bacch. 1123 (palitantes [= errantes] Cumer., προβλ. αὐτ. στ. 1136 palantes).

Balius, ἱῖ, ἄ. ἐταῖρος τοῦ Ἡρακλέους. Liv. per. 60.

Balla, ae, θ. πόλις τῆς Λιβύης. Plin. 5,37. **ἀ.λ.**

ballaena (κάλλιον τοῦ bālaena καὶ μυγν. ballēna Paul.-F. p. 28,6), ae, θ. φάλ(λ)αινα (καὶ φάλλη) Plaut. Rud. 545. Ovid. m. 2,9. Iuv. 10, 14. Plin. 9,4 κ.ἄ.

ballaenāceus 3 (ballaena), κήτειος, τῆς φαλλαίνης. virga (ἔλασμα κερατοειδοῦς συστάσεως ἐκ τῶν σιαγόνων τῆς φαλλαίνης [μπαπέλα, μπαβαίλα]) Petr. 21,2. **ἀ.λ.**

ballēna, ἰ. ballaena.

Balliēnsēs, ἰ. Balinienses.

Ballii, ōrum, ἄ. λαὸς τῆς Αἰθιοπίας, Plin. 6,194. **ἀ.λ.**

Ballio, ōnis, ἄ. Βαλλίων, ὄνομα lenonis (ἐν τῇ κωμ. τοῦ Πλαύτου Pseudolus) Plaut. Pseud. 193 κ.ἄ. *Μιτρο.* ὡς προσηγορικόν, ἀνὴρ οὐδενὸς ἄξιος, οὐδαμίνος, οὐτιδανὸς (*τιπο-*

τένιος), φαῦλος Cic. Q. Rosc. 20,50. Phil. 2,15. **Balliōnius** 3 Βαλλιώνιος. arx Plaut. Pseud. 1064. (λέξις ἀστεῖως πεπλασμένη).

1. **ballista** (bālista § 92), ae θ. (παλαιότ. ἄρσ. *βαλλιστής· προβλ. βαλλίζειν). 1. μηχανὴ πολιορκητικὴ βάλλονσα λίθους βαρεῖς, πετροβόλος, λιθοβόλος (-λον) διαφόρου μεγέθους (προβλ. Liv. 26,47,6 maiores κ. minores), Γλώσσ. σφενδόνη, μάγγανον πολεμικόν, λιθοβόλος· (ἡδύνατο νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ κάρρου πρὸς εὐκολωτέραν μεταφορὰν καὶ ἐλέγετο carroballista Veg. mil. 2,25. 2,24). Vitruv. 10,11,12 κ.ἄ. Amm. 23,4, 1-3 κ.ἄ. *C L Ta VM Pl* κ.ἄ. 2. *μιτρο.* quōi (= cui) iam infortuni (= -nii) intenta ballistast probe (οὗ ἐναντίον ἐξαπεστάλησαν βολαὶ κακοδαιμονίας) Plaut. Poen. 201. intendam -am in senem (θὰ ἐντείνω τὴν μηχανὴν τῷ γέροντι, θὰ κατευθύνω τὰ βλήματά μου ἐναντίον τοῦ γέροντος) Plaut. Bacch. 709. 3. *μυγμ.* ὁ βαλλόμενος λίθος, βλήμα, βολίς. b. Hisp. 13,7. Amm. 19,1,7. ballistae talentariae (βλήματα βάρους περ. 50 λιτρῶν) Sisenn. hist. 92 (π. Non. 555,6), -ae centenariae (περ. βάρους 100 λιτρῶν) Lucil. 716. →ballistra (τύπος vulgaris), vallista Vitruv. 10,8,3 (*G H*).

2. **Ballista**, ae, ἄ. 1. ὄρος τῆς Λιγυρίας. Liv. 39,2,7 κ.ἄ. 2. ὄν. Suet. vit. Verg. p. 58.

ballistārium, ἰ. ballistarius.

ballistārius 3 λιθοβολικὸς (πετροβολικὸς). *Οὐδ.* **ballistārius**, ἱῖ, ἄ. βαλ(λ)ιστ(ρ)άριος, βαλλιστραῖων,

ὁ ἀφέρτης τοῦ πετροβόλου (Γλωσσ. καταπελτιστής). *Attm.* 16,2,5. *Οὐσ. -ium*, *iī*, οὐ. ἡ λιθοβόλος μηχανή. *Plaut. Poen.* 202.

Ballonitī (-noti), *δρυμ*, ἄ. λαὸς Σαρματικὸς (Σκυθικὸς) βοηθήσας τὸν Ἰάσονα. *Val. Flacc.* 6,160.

ballōtē, *ēs* (αἰτ. -ēn), θ. βαλ-λωτή, ἄλλως 'μέλαν πράσιον' (*porrum nigrum*). *Plin.* 27,54. 1,27,30.

ballūx, *i. bālūx*.

balneae (ἀρχαίότ. *balineae*), *ārum*, θ. **1.** κυρ. βαλανεῖον, λουτρῶν, λουτρὰ δημόσια ἢ δημοσιεύοντα (καὶ ἐνίοτε λ. ἰδιωτικά *Vitr.* 6,5,1) *P*, *Ter. Phorm.* 339. *Caecil.*, *Gracch.* or frg. (π. *Gell.* 10,3,3), *He Ci Vi Pl. Ta Su* κ.ἄ. *balneae publicae Ci*, -ae *vacantes* (ἐν ἀχρηστίᾳ, ἀχρησιμοποίητα) *Ta*, -ae *Seniae Ci*, -ae *Pallacinae Ci*, -ae *Anastasiae Am.* -ae *pensiles* (*balineae pensiles Plin.* 9,168. *balinea pensilia Val. Max.* 9,1,1) *Macr. s.* 3,15,3. **2.** μνμ. τὸ λούεσθαι, τὸ λουτρὸν. α (ἢ ε) *balineis* (μετὰ τὸ λουτρὸν πρβλ. *post balneum Ce*) *Plin.* 25,77. 31, 71 (ὀρθότερον ἀφαιρ. τοῦ *balineum*), ἰδ. κατωτ. καὶ λ. *balneum* 2 β.

→ *balineae Plaut. As.* 357. *Rud.* 383. *Merc.* 127. *Most.* 756. *Afr. frg.* **Vitr.* 1,3,1. 5,10,1 κ.ἄ. Σημειωτέον ὅτι ἡ δοτ. καὶ ἄφ. τοῦ πληθ. συγχέεται πρὸς τὰς αὐτὰς πτώσεις τοῦ οὐ. *balneum*.

balneāria, *i. balneāris*, *balneārius*.

balneāris, *e* (*balneum*), βαλανευτικός, λουτρικός. Οὐσ. **balneāria**, *ium*, οὐ. τὰ λουτρικά, ἡ

τοῦ λουτροῦ σκευή. *Apul. m.* 3,12.

balneārius 3 (*balneum*), βαλανευτικός, λουτρικός. *fur* (βαλανειοκλέπτης *Γλωσσ.*), *Ca. Οὐσ. balneāria*, *δρυμ*, οὐ. λουτρά, λουτρῶνος δωμάτια. *Cic. Att.* 13,29,2. *ad Q. fr.* 3,1,1. 2. *Vitr.* 6,7,1. *Sen. dial.* 9,9,7. *Col.* 1,6,2.

balneātor, *ōris*, ἄ. (*balneum*), βαλανεύς, παραχύτης *Γλωσσ.*, *P Ci* (ὁ φύλαξ τοῦ λουτρῶνος), *Pe Mi Pl.* βαλανευτής, (-νίτης), λουτροποιός, ὑπηρέτης τοῦ λουτρῶνος (= *balineātor Plaut. Rud.* 527) *Plaut. Poen.* 703. → *balneator*, θ. ἀντὶ *balneatrix* πρβλ. *Serv.* εἰς *Aἰν.* 12,159.

balneātrix, *icis* θ. (*balneum*), βαλανεύτρια (βαλάνισσα), παραχύτρια. *Petron. frg.* 2 (π. *Serv. Aen.* 12,159). Ἰδ. *balneator*. →

balneolum, *i*, οὐ. (ὑπocr. *balneum*), μικρὸν βαλανεῖον, βαλανάριον. *Sen. epist.* 86,4. *Iuv.* 7,4. *St. Πλθ. Cic. Phil. frg.* V 76 M.

balneum (ἀρχαίότ. *balin-* **balinēum*), *i*, οὐ. **1.** βαλανεῖον, λουτρῶν *P Ci Hor. ars* 298 (ἐν ἀντ. πρὸς τὸ *loca secreta*), *Mi Ap.* κ.ἄ. **2.** μνμ. α) τὸ λουτρὸν = ὁ λουτήρ (πύελος, μάκτρα, ἀσάμινθος) μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ὕδατος. *Tac. ann.* 14,64,5. 15,64,5. 69,3 : -a *pensilia VM* (ἰδ. *balneae*). β) μνμ. τὸ λούεσθαι, τὸ λουτρὸν (κν. *μπάνιο*, ἰ. *balneae* 2) *Cels.* 1,6. *Liv.* 23,18,12. *Plin.* 28, 248. Ἡ δοτ. καὶ ἄφ. τοῦ πληθ. συγχέεται πρὸς τὸ *balneae* (ἰ. *balneae* →).

→ *balineum P* (περὶ *Ter.* ἰδ. *balneae*), *Varr.* 1. 5,126. *Cic. Att.* 2,3, 3. 15,3,5. *epist.* 14,20. *Liv.* 8,4.

*Vitr. 1,3,1. **balneus** = balneum Petr. 41,11.

balneus, ἱ, ἄ. (τύπος *δημ.*) ἱ. balneum →

bālo 1 (λ. πεποιημ.), ἐπὶ τῶν προβάτων : βληγῶμαι, βελάζω. Varr. rust. 2,1,7. oves... bē alare (*cod.* balare)... e quo post balare. Paul-Fest. p. 30. Quint. 1,5,72. hostiae balantes (= oves) *E* frg. (= Cic. div. 1,42), *P*, pecudem -antem Iu, balet ovis Ovid. f. 4,740 κ.ἄ. *Oῦσ.* **bālāns**, ntis, θ. = ovis (πρβλ. ἑλλ. μηκός) Lucr. 6,1131. Πλθ. **bālantēs**, ium (*Ap.*) ἡ ποιητ. -um, θ. = oves. *E* Lu V. *Μτφο.* (ἐπὶ τὸ ἄστειον) : satis balasti (διὰ μακρῶν ἐλάλησας περὶ προβάτων) Varr. rust. 2,3,1. — Πρβλ. ἐπὶ βοῶν mugīre, ἐπὶ ἵππων hinnīre, ἐπὶ ἐλεφάντων barrīre. *PF*, *Su.* *Ap.*

Balsa, ae, θ. Βάλσα (γεν. -ων, *Πτολ.*), Ἰβαλσα (*Μαρκιαν.*), πόλ. Λυσιτανίας. Mel. 3,7. Plin. 4,116. **Balsēnsēs**, ium, ἄ. οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης. Plin. 4,118.

Balsamēm, ἄκλ. Βεελσάμην (*ἄραμ.* τύπος), -άμης, Βαλσάμης (*πάπυρ.*), ὄν. θεοῦ σημιτικοῦ. Balsamen *Plaut. Poen. 1027 (-meni *codd.*)

balsameus 3 (balsamum). oleo -eo *Apul. met. 10,21 (ν. balsam(in)o. Ἰδ. balsaminus). ἄ.λ.

balsaminus 3 (balsamum), βαλσάμινος. oleum βαλσαμέλαιον, Plin. 23,92. Apul. met. 10,21.

balsamōdēs casia, θ. βαλσαμώδης casia. Plin. 12,97. ἄ.λ.

balsamum, ἱ, οὐ. 1. ἡ βάλσαμος (βαλσαμόδενδρον). Tac. h. 5,6. Plin.

12,111 ἑξ. κ.ἄ. Flor. 3,5,29. balsami lacrima (βαλσάμου δάκρυον) Cels. 5, 18. 2. ἐν. κ. συνήθ. πλθ. τὸ ἐκ τοῦ δένδρου τούτου παραγόμενον (ὀπο)-βάλσαμον, βαλσαμέλαιον (χρῆσμα βαλσάμου, μῦρον). oleum (ἱ. balsaminus) *Ap.*, -a ligno sudantia (βάλσαμον ἀποστάζον ἐκ τοῦ ξύλου) Verg. g. 2,119. Plin. 12,191. 13,8. 15 κ.ἄ. *Co.* balsama olet Mart. 3,63. Iust. 36,3. 3. Ὅς φάρμακον : Cels. 3,21. 5,5. 5,15. 6,6. Ὅς ἄρωμα : Apul. m. 2,8. 6,24. 11,9. Tac. G. 45,5.

Baltāsar ἄκλ. Βαλτασάρ, (Βαλτάσαρ), Βαλτασάρης (*Ἰώσ.*), ὄν. τοῦ τελευταίου Βαβυλωνίου βασιλέως. Iord. Rom. 57.

baltea, πλθ., ἱ. balteum.

balteum, ἱ, οὐ. Varr. l. 5,116. Πλθ. baltea *Acc.* frg. *Vr.* frg. *Liv.* frg. Prop. 4,10,22. Iuv. 9,112. Plin. 33,152. Flor. epit. 2,4,3. = balteus.

balteus, ἱ, ἄ. (λ. ἐγρουσκ. σπαν. -teum, πρβλ. βάλτεος = ζωστήρ *Ἰω.* *Λυδ.* π.᾽ *A.* 2,13). *A*) γεν. 1. τὸ ἐξωτερικόν, τὸ ἐπικεκαυμένον, τὸ φλόγωμα, τὸ σκληρόν, τὸ ξηρόν (ἡ κορῦτα) τῶν πλακούντων, Cato. rust. 76. 78. Ὁ φλοιός, ὁ χιτῶν, ἡ ταινία τοῦ φλοιοῦ τῆς ἱτέας, Plin. 16,174. 2. *t.t.* ἀρχιτεκτ. : κανών, ζώνη. baltei pulvinorum (ἐν τῷ Ἰωνικῷ κιονοκράνῳ) Vitr. 3,5,7. *B*) *ἰδίᾳ* 1. τελαμών, δορτήρ, ξιφιστήρ, ἀναφορεὺς ἕξ οὗ ἥρτηται ξίφος φαρέτρα κ.τ.τ. *Andr Vr C V Pr Ap.* 2. ζωστήρ γυναικῶν, *Luc.* Καὶ ὁ κεστός (= cestus, ἱ.λ.) τοῖς Ἀφροδίτης *Μl*, Apul. m. 2,8. 3. ταινία ἐνίοτε πρὸς κόσμον ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῆς ὀμοπλάτης διὰ

τοῦ στέργου (στήθους) διήκουσα, περιανχένιον. Apul. m. 10,18. Socr. 23 p. 172. 4. *μνιμ.* baltea (= verbera loris inflicta (αἱ δι' ἱμάντος μαστιγώσεις, μαστιγώματα, μαστίγματα, κν. *λουριές*) Iuv. 9,112.

→ *γεν.* ἐν. balteī (δισυλλ.) Verg. Aen. 10,496 (ἐν τέλει τοῦ στήθους).

Balthī, *δρυμ* ἄ. (γοιθ. baltha = audax *Γλωσσ.*), βασιλικὸν γένος τῶν Βησιγότθων, εἰς ὃ ἀνήκεν ὁ Ἀλάριχος. Iord. Get 42. 146.

bālūx (ball-), *ūcis* θ. (λ. ἰσπανο-ιβηρικὴ), χρύσαμμος, χρυσοῦ ψήγμα, χρυσοῦ χόνδρος Plin. 33,77. *Mart. 12,57,9 (balucis, *codd.* paludis). *Iust. 44, 1,7 (ν. balucibus, *codd.* paludibus).

Balventius, *iī*, ἄ. T. Balv. γενναῖος καὶ μεγάλου κύρους ἑκατόνταρχος τοῦ Καίσαρος. Gaes. g. 5,35,6. ἄ.λ.

Bambalio, *δνις*, ἄ. (τραυλὸς [τεσβδὸς] *πρβλ.* βαμβαλίζω, § 82), Βαμβάλιον, ἐπωνυμία τοῦ M. Fulvius Bamb. πατρὸς τῆς Fulvia, συζύγου τοῦ M. Ἀντωνίου. Cic. Phil. 2,90. 3,16.

Bambotus, *ī*, ἄ. ποτ. τῶν Δ. ἄκτων τῆς Ἀφρικῆς ἐν Μαυριτανίᾳ (βρίθων κροκοδείλων καὶ ἵπποποτάμων) Plin. 5,10.

Bambycē, *αἰτ.* ēn, θ. Βαμβύκη (*Στραβ.* καὶ Συρισιτὶ *Mabog*), ἡ μετέπειτα Hierapolis, σπουδαιοτάτη πόλις τῆς κοίλης Συρίας (ν. *Bambig*), ἐν ἣ ἐλατρεύετο ἡ θεὰ Ἀτάργατις (= Δερκετώ, Λουκ. Συρ. 14). Plin. 5,81. 22,17. Amm. 14,8,7. 23,2,6.

bananica (bann-) vitis, εἶδος

ἀμπέλου ἀγνώστου. Plin. 14,37 ἄ.λ.

Banasa, *ae* θ. (Βάνασα *Πτολ.*, -άσσα, Βονάσα), πόλις πλουσιωτάτη τῆς Τιγγιτανῆς Μαυριτανίας Mel. 3, 107 Plin. 5,5.

Bandusiae fons, Βανδουσία πηγή (ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σαβίνων ὑμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁρατίου). Hor. c. 3, 13,1 ἐξ.

Bangenī, *δρυμ*, ἄ. λαὸς Αἰθιοπικὸς τῆς φυλῆς τῶν Τρωγ(λ)οδυτῶν. Plin. 6,176. ἄ.λ.

Bangis, *ποτ.* Σαρματίας. Iord. Get. 17 (Vagi fluvius?).

Baniūrae, *ārum*, ἄ. Βανιοῦραι ἢ Βανοιοῦραι (*Πτολ.*), λαὸς Γαιτουλικὸς τῆς Τιγγιτανῆς Μαυριτανίας. Plin. 5,17. Sil. 3,303. *Amm. 39, 5,33 (Baiurae).

Bantia, *ae*, θ. Βαντία, Βάντεια (*Στέφ. Β.*) ἢ ν. *Maria di Manzi*, πόλις ἐν τοῖς ὄρεισις Ἀπουλίας καὶ Λευκανίας (οὐ μακρὰν τῆς Οὐδενουσίας), ἐν χώρᾳ δασώδει πλησίον τοῦ ὄρους Οὐολτούρου. Liv. 27,25,13. **Bantinus** 3 Βαντιανός, saltūs Hor. c. 3,4,15. **Bantini**, *δρυμ*, ἄ. Βαντιανοί, Βαντιάται. Plin. 3,98.

Bantius, *iī*, ἄ. Λεύκιος Βάνδιος ἐκ Νώλης, ἀνὴρ εὐγενεῖα πρωτεύων. Liv. 23 15,7 ἐξ.

Baphyrus, *ī*, ἄ. Βαφύρας (Βηφύρας *Λυκόφρ.*), ποτ. Πιερίας ἐν Μακεδονίᾳ, πλησίον τοῦ Ὀλύμπου. Liv. 44,6,15. ἄ.λ.

Bappo, *onis*, ἄ. tribunus καὶ εἶτα praefectus urbis Romae (372 μ.Χ.). Amm. 15,4,10.

Baptae, *ārum*, ἄ. Βάπται, ἱερεῖς τῆς Θερκικῆς θεᾶς Κοτυτιοῦς, ἥς ἡ

λατρεία ἦτο ὀργιαστική. Iuv. 2,92.

baptēs, ae, ᾱ. βάπτης, λίθος τῶν τιμίων ἄγνωστος, μαλακὸς καὶ εὐώδης (ἴσως κεχωματισμένον ἤλεκτρον) Plin. 37,149. 1,37,55.

baptistērīum, īī, οὐ. βαπτιστήριον, λουτρῶν, δεξαμενὴ (piscīna) μεγάλη (ἐν ὑπαίθρῳ), ἐν ἣ ἑλούοντο ἐν ψυχρῷ πιθανῶς δὲ καὶ ἐν θερμῷ. Plin. epist. 2,17,11. 5,6,25.

Bara, πόλις τῆς Μηδίας. *Iust. 1,7,7 (ν. Barene Bongars.).

Baraba (-dum), οὐ. πόλις σπουδαία τῆς Arabia felix. Amm. 23, 6, 47 (Maraba Spr.). ᾤλ.

Baracum, ī, οὐ. πόλις τῆς Ἀφρικῆς. Plin. 5,37. ᾤλ.

Baragaza, ae, θ. πόλις παράλιος τῆς Δ. Ἀφρικῆς. Plin. 6,174 (a.l. Barigaza). ᾤλ.

Barasasa, πόλις τῆς Arabia felix. *Plin. 6,155 (ν. Barasasaē). ᾤλ.

barathrum, ī, οὐ. (βάραθρον, λέξ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιητ. προβλ. vorago). Α) κυρ. ὄρυγμα (χάσμα γῆς) βαθὺ ἢ φρεατῶδες, ἄβυσσος, χαράδρα, ἔπειτα ὁ κάτω κόσμος, Ὁιδης = Orcus. Plaut. Bacch. 148. Rud. 570. Lucr. 3,966. 6,606. Catull. 68,108. Verg. A 8,245 (προβλ. Ὁμηρ. Θ 13 Τάρταρον... ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἔστι βέρεθρον). Τροπ. alqd -ο (δοτ.) donare (ἐμβάλλω ὅ τι ἔχω εἰς βάραθρον, ἀσκόπως δαπανῶ, [κατα]σπαταλῶ) Hor. s. 2,3,166. Β) μυθρ. 1. στόμαχος, κοιλία (προβλ. κ. Mart. 1,87,4), γαστήρ ἀκορέστου λαίμαργου. alqd in -um (= in ventrem) effundere (ἐπὶ γράϊας μεθυσοχαρῦβδως) Plaut. Cure. 123. -um

macelli (φθόρος τῆς ἀγορᾶς· προβλ. ἡμέτ. ποντοχαρῦβδιδις, ψωμόλεθρος, ἰχθυολύμης κ.τ.τ.) Hor. epist. 1,15,31.

2. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. femineum -um. Mart. 3,81,1 (λογοπαίγνιον). → barātrum (ἐν τῇ ποιήσει).

barathrus, ī, ᾱ. (βάραθρος), ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος, ἄθλιος, (κακὸν ὑποκείμενον). Lucr. 3,954 (i. Lachm. αὐτ. 954 καὶ Bailey αὐτ. 955).

Baraxmalcha, ae, θ. τόπος εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Εὐφράτου. Amm. 24,2,3. ᾤλ.

1. **barba**, ae, θ. (ινδγρ. *bhar-dhā, § 38,2). 1. πώγων, γενειάς, γένειον (θεῶν, ἀνθρώπων). alba P (cana Pl^a), magna Vr. (προβλ. κ. maior, maxima, ingens), longa O, promissa (ἀνειμένος πώγων) N, in acutum prominens (εἰς ὀξὺ ἀπολήγων) Am., -ā prope ad pubem usque porrectā (ποδὴρήν τρέφων πώγωνα) Gell. 9,2, fusus propexam in pectore -am (= -am in pectus infusam habens) V, -am promittere (καθίημι πώγωνα, ἀνειμένον ἔαν τὸν πώγ., πώγ. τρέφειν, πωγωνοτροφεῖν) L Ta ([ἐπὶ πένθους], immittere Luc, Sisen., Verg. g. 3,366, submittere Se Su), -ā promissā (καθειμένος τὸν πώγωνα) L, -am tondēre (π. ξύρεσθαι) Cic.Tusc. 5,77 (= -am facere Vr), -am radere Vr Su Ge, abradere O Pl, hirsutam -am alicui falce recidere (περικόπτω, ψαλλιδίζω) O, rescicare O, rasitare (ξηρῶμαι, ξύρομαι τὸν π.) Ge, ponere (κόπτειν τὸν π.) Hor. ars 298. -am vellere alicui ([ἐπὶ ἐσχάτης

ὑβρεως] γενείου τίλλειν, ἀνασπῶ τὰς τριχὰς τῆς γενειάδος τινὸς) Hor. s. 1, 3, 133. -am tondēre (κείρω) *Ci* ἕ.ἀ. *Iu* Pers. 1, 133. 2, 28. Mart. 9, 47, 4). barbae aureae (οἱ πώγωνες ἀγαλμάτων τῶν θεῶν) Cic. nat. d. 3, 83 (Petr. 58, 6 πρβλ. κ. Pers. 2, 56 καὶ λ. barbatus). Σημ.: barbam sapientem pascere (πωγωνοτροφεῖν, τρέφειν σοφὸν πώγωνα [τ.ἕ. πώγ. ὁμοιον πώγωνι τῶν σοφῶν [τ.ἕ. intonsam ἄκαρτον] ἦτοι ἐπαγγέλλομαι τὸν [Στωϊκὸν] φιλόσοφον) Hor. s. 2, 3, 35 (πρβλ. Ἀποστόλ.: ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος), dignus -ā maiorum (ἀνὴρ ἀπλοῦς τοῖς ἡθεσιν, ἀρχαιότροπος, ἀρχαϊκῶν ἡθῶν, χρηστοῆθης) Iuv. 16, 31. Πλθ. (ἐπὶ δασυπώγωνος) Petr. 99, 5. Sen. H.O. 1753. Apul. m. 4, 31. Amm. 17, 9, 7.—Πομ.: licet -am auream habeas (= licet deus sis) Petr. 58, 6. noli barbam vellere mortuo leoni (ἐπὶ τὸ ἀστεῖον λεγόμενον de vetulo cunno] μὴ ἀναζωπύρει, μὴ ἀφύπνιζε πάθος ἀπεσθηκὸς) Mart. 10, 90, 9 (πρβλ. ἀντίστ. Σοφ. Ἀντ. 1030 τίς ἀλκή τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; Φιλοκτ. 946 ἐναίρων νεκρόν). 2. (ἐπὶ ζῶων καὶ φυτῶν): α) πώγων, γένειον (hirci, caprae, leonis, lupi, simiae) *V H Pl Ph Co Ml* κ.ἀ. galinacei (πώγων ἀλεκτρυόνος, τὰ σαρκώδη ἐκφύματα, τὰ κάλλαια [κν. χαρχάλια] = λλ. palea) Plin. 30, 96. Col. 8, 2, 9. -ae polyporum (= cirri [λ.λ.], flagella αἱ πλεκτάναι, οἱ πλόκαμοι, οἱ πόδες τῶν πολυπόδων, οἱ ἄλλως ἰμάντες καλούμενοι) Plin. 9, 93. Πλθ. (ἐπὶ ἐνὸς ζῴου) Verg. g. 3, 311.

β) ῥίζαι φυτῶν τριχοειδεῖς, χνοῦς, λάχνη = lanugo. nucum Plin. 15, 89. virgultorum αὐτ. 17, 202. Iovis barba (Ἰόβις βάρβα = χρυσοκόμη ἢ χρυσίτις, τὸ ἀεῖζων), ἀνθυλλίς, πώγων τοῦ Διός. Plin. 16, 76.

2. **Barba** (Barbās ἐκ τοῦ Barbātus ὡς damnās ἐκ τ. damnātus), Βάρβας, ἐπών. ὄνομ. τῶν Cassii, Lucetii, Sulpicii. Πλθ. Cic. Phil. 13, 2 (ἀνθρωποι ὡς ὁ Β. Κάσσιος ὀλαδὸς τοῦ Καίσαρος καὶ εἶτα τοῦ Ἀντωνίου).

Barbanna (-bāna), ae, ā. ποτάμιον Ἰλλυρίας (ν. Boiana) παραρρέον τὴν Δ. πλευρὰν τῆς Σκόδρας (Σκούταρι) Liv. 44, 31, 3, 10.

barbarē, ἐπίρρ. (barbarus). 1. βαρβαρικῶς = λατινιστί. vertere (μεταφράζω [ἐκ τῆς ἑλληνικῆς] εἰς τὴν Λατινικὴν) Plaut. Asin. 11. Trin. prol. 19. 2. βαρβάρως, ἀγροίκως = inculte. Hor. c. 1, 13, 14. 3. (ἐν τῷ λόγῳ, ἐν τῇ γραφῇ) βαρβαροφώνως, μετὰ βαρβαρισμῶν, μετὰ γλωσσικῶν σφαλμάτων ἢ μετὰ χρήσεως γλώσσης οὐχὶ τῶν λογίων τῆς πόλεως ἀλλὰ τῶν ἀγροτῶν Cic. Tusc. 2, 12. Quint. 1, 5, 9. κ.ἀ. Gell. 13, 6, 2. κ.ἀ. Apul. flor. 3, 8 κ.ἀ. Ἰδ. barbaria Β β καὶ barbarus 2 β.

barbari, ἰ. barbarus.

barbaria, ae (σπαν. -iēs, -ēi *Ci* κ.ἀ.), θ. (barbarus). Α) πᾶσα ἡ ἄλλοδαπὴ (χώρα) καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς. 1. κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων = Italia. Plaut. Poen. 598. 2. κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ρωμαίων α) γεν. ἢ ἄλλοδαπὴ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας. Cic. fin. 2, 49. dom. 60.

Se κ.ἄ. Οἱ κάτοικοι : Cic. Cat. 3,25. Arch. 19 κ.ἄ. Ovid. m. 15,829 κ.ἄ. β) εἶδ. ἔθνη καὶ χώραι ὠρισμέναι (ἐν τῷ στόματι Ῥωμαίου) : ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα Hor. ep. 1,2,7. ἢ Περσία Cic. rep. 1,5. Σκυθία ἢ Βρετανία (ἐν ἀντ. πρὸς τὴν Ῥώμην) Cic. nat. d. 2,88. Σκυθία (ἐν ἀντ. πρὸς τοὺς Ἑλλ.) Iust. 2,2,14. Γαλατία (Γαλλία) ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς Ῥωμ.) Cic. Font. 44. Β) *μτφρ.* α) γεν. ἐπὶ βαρβάρων ἀγρίων ἡθῶν, βαρβαρότης πνευματικῇ καὶ ἠθικῇ, τραχεῖα συμπεριφορὰ, ἔλλειψις πολιτισμοῦ. Cic. Flacc. 63. Phil. 2,108. Balb. 43. Ovid. am. 3,84. Flor. epit. 4,12, 20 κ.ἄ. β) εἶδ. τὸ χοῦσθαι βαρβαρικαῖς ἐκφράσεσιν (ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῇ γραφῇ. Ἰ. *barbare* 3 καὶ *barbarus* 2 β), βαρβαρισμός, πλημμελὴς ἢ σφαλερὰ ἐκφρασις ἢ τόνος. Cic. Brut. 258. Petr. 68,5.

Barbaricini *campi* (παρὰ τὴν Tarracina τῆς Ἰταλίας). Iord. Rom. 372. Get. 309.

barbaricum, ἰ. *barbaricus* 3.

barbaricus 3 βαρβαρικός, βάρβαρος. Α) γεν. α) ἐν τῷ στόματι τῶν Ἑλλήνων : οὐχὶ Ἑλληνικός = Ῥωμαῖος, Λατίνος. -ā lege (κατὰ τὸν Δωδεκάδελτον) Plaut. Capt. 492. -ae urbes (Ἰταλिकाί) Plaut. Capt. 884. β) ἐν τῷ στόματι τῶν Ῥωμαίων = πάντες οἱ ἄλλοδαποὶ λαοὶ (πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων) *E Lu, V, O, L, Se Luc. VF, Pl, St, Ap* κ.ἄ. Β) εἰδικῶς περὶ γλώσσης, ὅυθμοῦ. Ovid. trist. 5,12,55. Val. Fl. 6,187. Suet. Cal. 47. -o pede (= ὅυθμῳ) *VF. Μτφρ.* = incultus, ferox (ἰ. *barbare*

2 καὶ *barbaria* Β β) Plaut. Cas. 747. pestis *Pac*, Ovid. m. 11,162. ΣΗΜ. *silva* (δάσος ἐκ δένδρων διαφόρων καὶ ἀτάκτως συνεσπαρμένων = *silva conseminea* [ἰ.λ.]) Col. 11,2,83. *Οδσ. barbaricum*, ἰ, οὐ. τὸ βαρβαρικόν. α) *μτμ.* ἢ πολεμικὴ κραυγὴ τῶν βαρβάρων. Paul. F. p. 31. β) ἡ χώρα τῶν βαρβάρων (κατὰ παράλειψ. τοῦ *solum*) = *barbaria*. Eutr. 7,9. 9,4. Amm. 17,12,21. 18,2,14, 27, 5,6. *Ἐπίορ.* (κατ' αὐτ.) *barbaricum* (κατὰ τρόπον βάρβαρον) atque *immane gemens* (στένων) Sil. 12,418.

barbariēs, ἰ. *barbaria*.

barbarismus, ἰ, ἄ. βαρβαρισμός, σφάλμα γλωσσικόν (ἀντ. *soloecismus* σφάλμα συντακτικόν) Rhet. Her. 4,17. Quint. 1,5,5-17. Gell. 5,20,4.

barbarum, ἰ, οὐ. 1. μέλαν ἐμπλαστρον ἢ μάλαγμα (πρβλ. παρὰ Γαληνῷ 'βάρβαροι ἐμπλαστροί', φάρμακον ἐμπλασσόμενον, τ.ἔ. δι' ἐπαλείψεως τιθέμενον ἐπὶ τῆς πληγῆς. Cels. 5,19,1 κ.ἄ. 2. = barbaries (μόνον ἐν τῇ ἑξῆς φράσει) : in barbarum (κατὰ τοὺς τρόπους τῶν βαρβάρων) Tac. h. 5,2,6. ann. 6,42,2.

1. **barbarus** 3 (βάρβαρος, ἀρχ. ἰνδ. *barbará-s*) μΣ (Ovid. trist. 5, 1,72. Pont. 3,2,78). 1. ξένου γένους ἢ ἔθνους, βάρβαρος. α) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλήνων = Romanus, Latinus. *PF*, Plaut. Curc. 150. Mil. 210 (πρβλ. Ovid. trist. 5,2,67. Cic. rep. 1,58). barbari casūs (αἱ κατὰ τὴν λατινικὴν γλῶσσαν πτώσεις ἑλλην. ὀνομάτων) Cic. or. 160 (ὥς ἐὰν ὀμιλεῖ Ἑλλην). β) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ῥωμαίων, πάντα τὰ

ἔθνη πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἢ Ἰταλῶν (ὅθεν ἀντίθ. Graecus, Latinus, Romanus) Plaut. Rud. 583. Cic. Pis. 91 κ.ἄ. Iuv. 10, 138. *Se Cu Pl* κ.ἄ. -a tibia (ἢ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς βαρβάροις) *Ca* (πρβλ. -a vitta τῆς Ἰφιγενείας) *O.* non Graia vis non barbara ulla immanitas (ἐπὶ ἡθῶν βαρβάρων λαῶν) πρβλ. Σοφ. Τραχ. 1060 οὗθ' Ἑλλὰς οὗτ' ἄγλωσσος [= βάρβαρος] *sc.* βία) Cic. c. frg. (= Tusc. 2, 20). 2. *μυθρ.* α) = incultus, inhumanus, inhumanus ac barbarus, ferus, imperitus, ἀπαίδευτος, ἀμόρφωτος, ἀγροίκος, ἄγριος, ὤμος. Cic. Flacc. 24. Phil. 3, 15. Vatin. 14. barbarus pater (ὁ Δαναὸς) Ovid. trist. 3, 1, 62. homines -i atque imperiti *C.* homines feri ac -i *C.* immanis ac -a consuetudo *Ci.* barbariora sacra (αἱ ἀνθρωποθυσίαι) Ovid. Pont. 3, 2, 78. β) (ἐν τῇ γλώσσῃ, ἐν τοῖς λόγοις), πλημμελής, ἀγροίκος, ἀπειρόκαλος, ἀκομψος, ἄμουσος. Gell. 13, 6, 2. Cic. or. 157. Ovid. ars 3, 482. rem. 335 κ.ἄ.ἄ. (i. barbare β). *Οὐδ.* **barbarus**, ἱ, ἄ. (συνήθ. κατὰ πλθ. ἐπὶ ἀνθρ.). α) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ἑλλ. = οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Λατῖνοι. Cato frg. (π. Plin. 29, 14), Cic. rep. 1, 58. Varr. l. 8, 64. β) κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν Ῥωμ. = ὅλοι οἱ λαοὶ πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων. Naev. trag. 61 (= Cic. or. 152). Lucil. 570. Cic. Verr. 4, 112 κ.ἄ. *Lu Sall.* frg., *N. Verg.* ecl. 1, 71 κ.ἄ. Ἐν. : **barbarus**, ἱ, ἄ. α) (ὁ Αἰήτης) *VF* β) (κατ' ἐξοχὴν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν) *N* γ) ὁ Τισσαφέρνης *N*,

καὶ περιληπτ. = οἱ Σκύθαι *O*, Πέρσαι *Se*, Γερμανοὶ *Fl*, Ἀρμένιοι *Fl*. 3. ἀνθρωπος ἀπολίτιστος, ἀγροίκος κ.τ.τ. Caec. com. 59. *Vr He* Cic. Mil. 30. Ovid. ars 2, 276. **barbara**, ae, θ. = mulier barbara : ἡ Μήδεια Ovid. m. 7, 144 (πρβλ. καὶ Prop. 4, 3, 44. Stat. Th. 12, 538. Val Fl. 2, 150. 8, 148. 251. Sen. Phaedr. 227. Curt. 8, 3, 11).

→ barbari, γεν. πλθ. barbarum (§ 38, 2) Nep. Milt. 2, 1. Alc. 7, 4. Phaedr. 4, 7, 11. Sen. clem. 1, 26, 5. Tac. ann. 14, 39, 1. 15, 25, 2. Flor. epit. 4, 12, 31, 36. *Amm. 31, 16, 5. 2. **Barbarus**, ἱ, ἄ. Βάρβαρος, Ἑλλην ὁητοροδιδάσκαλος. Sen. contr. 2, 6, 13. suas. 1, 13.

barbasculus, ἱ ἄ. (ἐκ τοῦ barbās [πρβλ. masculus ἐκ τοῦ mas] ἢ ἴσως ὑπκρ. τοῦ barbarus), ὀλίγον τι βάρβαρος ἀμόρφωτος ἀγράμματος. (ἀντ. non indoctus). Gell. 15, 5, 3. **ἄ.λ.**

Barbatia, ae, θ. πόλις κειμένη παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Plin. 6, 146. **ἄ.λ.**

Barbatio, ὄνις, ἄ. (Βαρβατίων) *comes domesticorum* τοῦ Caesar Gallus. Amm. 14, 11, 19 κ.ἄ.

Barbatius, ii, ἄ. Μάρκος Βαρβάτιος ὁ τοῦ triumvit Ἀντωνίου ταμίης. Cic. Phil. 13, 2, 3.

barbātōria, ae, θ. (barba, πρβλ. comatoria, versoria, tonsorius), Γλωσσ. πωγωνοκουρία, τὸ πρῶτον γενομένη. -am (*sc.* diem) facere (τὸ πρῶτον ξυρεῖν τὸ γένειον) Petr. 73, 6.

barbātulus β (ὑπκρ. τοῦ barbatus), iuvenes (νέοι ὑπογενειάσκον-

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

Ὁμοτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἀκαδημαϊκοῦ

IN THESAURUM LINGUAE LATINAE

*Addenda et corrigenda **

- T.L.L. I 38,81 ἐπίσης 69,77. 85,40. 101,51. 161,64. 713,18. 772,72 κ.ἀ.
ἐνθα πρόκειται περὶ χωρίων τοῦ Κατούλλου, πρὸς ἀπο-
φυγὴν συγχύσεως, γραπτέον Catull., συμφώνως ταῖς ὁδη-
γίαις τοῦ T.L.L. ἐν τῷ Index libr. script. inscript., ἀντὶ
Cat. ὅπερ δυνατόν νὰ ἀγάγῃ εἰς πλάνην πρὸς τὸ Cic. Cat.,
ὡς συμβαίνει ἐνιαχοῦ.
- 52,35 ἀντὶ Abdalonymus γρ. Abdalōnymus (Ἀβδαλόνυμος).
69,4 ἀντὶ Plaut. Rud. 295 γρ. Plaut. Rud. 395.
- 69,80 Μετὰ τὸ λῆμμα anilito δὲν καταχωρίζεται λ. *anilla*. Ὁ
Georges ἐν τῷ Λεξικῷ αὐτοῦ γράφει *anilla* = *anacula*...
Macr. de diff. 21 § 6 *ed. Ian.* Inc. Gramm. de verbo
§ 41. p. 172 *Endl.* Τὸ *anilla* τοῦτο ὁ T.L.L. δὲν ἀπαρι-
θμεῖ μεταξὺ τῶν πολλῶν παραγῶγων τὰ ὅποια ἀναφέρει
(II p. 200,34). Ἐν τούτοις ἐν II p. 68, 77-79 μνημο-
νεύει τὸ *anilla* ἐκ χωρίου τοῦ Μακροβίου (Gramm. V
626,14 *nec in diminutivis... anus, anilla, anacula*).
- 83,8 ἀντὶ Sen. epist. 8,19 γρ. Sen. epist. 86,19.
- 112,9 Τοῦ λ. *abneptis* ἐν καὶ μόνον παράδειγμα φέρεται Suet.
Nero 35 ὥσει ἐπρόκειτο περὶ ἀπαξ εἰρημένου. Τούτῳ
πρόσθετες Dig. 38, 10.
- 112,33 Ἐν λ. *adnodo* οὐδείς γίνεται λόγος καὶ περὶ τῆς γραφῆς

* Ἄλλα δημοσιεύματά μου ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ἰδὲ 1) ἐν τῷ περιοδ. Πλά-
τωνι. Ἀθῆναι 1950. 2) ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ. Ἀθῆναι 1951. 3) ἐν τῇ Ἑπετηρ.
Ἑταιρ. Βυζαντ. Σπουδῶν. Ἀθῆναι 1953. 4) ἐν τῷ ἐπιστημ. περιοδ. Ἀθηνᾶ. Ἀθῆ-
ναι 1953. 5) παλαιότερον ἐν ἰδίῳ τεύχει «Παρατηρήσεις εἰς τὸν Θησαυρὸν τῆς Λατι-
νικῆς γλώσσης». Ἀθῆναι 1917.

- abnōdo, ἥτις ἐνιαχοῦ ἔγινε δεκτὴ (πρβλ. Schneider εἰς Col. 4,24,10 κ. 18 καὶ Georges ἐν λ. abnōdo, annōdo).
- T.L.L. I 124,82 ἀντὶ Abonutichus τῶν Ἐπιγραφῶν γρ. Abōnūtichus (Ἀβώνου τείχος).
- 139,10 ἀντὶ Plin. nat. 2, (141) 42 γρ. 2,141.
- 145,10 Ter. Haut. 672 sine me latere recto abscedere ἀντὶ sine me ἀνάγν. si licet me.
- 214,14 Εἰς τὰ αὐτόθι μνημονεύόμενα ἐκ τοῦ Νέπωτος χωρία πρόσθετες καὶ Att. 20,4.
- 215,8 Προκειμένου ἐνταῦθα περὶ τῆς φράσεως rationem absentis habere ἐπὶ τῶν magistratus πρόσθετες εἰς τὸ ἐκ τοῦ Καίσαρος παράδειγμα (civ. 1,9,2) καὶ ἕτερον civ. 3,82,5.
- 236,62 Gloss. ex abundantī ἐκ περισσοῦ. Μετὰ τὸ περισσοῦ προστεθῆτω τόδε (Cf. I 1244,72), ἐνθα γίνεται παραπομπὴ εἰς τὸ ἡμέτερον I 245,62 ἀνθ' οὗ γρ. τὸ ὀρθὸν I 236,62. Τοιαῦται παραπομπαὶ συσχετίσεως ἀπαντῶσι συχνάκις ἐν τῷ T.L.L.
- 251,80 ἀντὶ Gell. 14,134 γρ. Gell. 14,1,34.
- 323,84 translate : homo rariens... Τοῖς ἐπιφερομένοις παραδείγμασι πρόσθετες Ambr. Tob. 7,25.
- 326,76 ἀντὶ Hor. sat. 2,1,6 γρ. 2,2,6.
- 330,75 ἀντὶ Caes. civ. 2,21,5 γρ. Caes. Gall. 2,21,5.
- 356,6 ἀντὶ acentetus γρ. acentētus (ἀκέντητος).
- 383,68 μετὰ τὸ Tac... ann. 4,13 πρόσθετες cf. II 782,62 ἐνθεν γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὸ ἡμέτερον I 383,68.
- 384,76 καὶ 385,7. Ὑπάρχει ἀντίφρασις. Τὸ Achaei τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐκλαμβάνεται διτιῶς, ἐπιθετικῶς καὶ οὐσιαστικῶς. Τὸ αὐτὸ ρητέον καὶ περὶ τοῦ χωρίου Cic. Att. 11,16,2 (πρβλ. T.L.L. I 384,75 καὶ I 385,8).
- 385,75* ἀντὶ Hor. epist. 2,2,14 γρ. Hor. epist. 1,2,14.
- 396,32 ἀντὶ Achinapolus (Vitr. 9,6,2) γρ. Achinapōlus (Ἀχινάπωλος). Οὕτω διὰ μακρᾶς παραληγοῦσης καὶ ὁ Forcellini. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἐκδότης τοῦ Βιτρουβίου Rose, ὡς σημειοῖ ὁ T.L.L. (ιδ. II p. 1033,27) ἀντὶ Achinapōlus ἔχει Athēnodōrus, ὃ δέχεται καὶ ὁ νεώτερος ἐκδότης τοῦ Βιτρουβίου F. Krohn (Lips. 1912).

* Ἐπαναδημοσιεύεται διωρθωμένον ἀντὶ 385,7 (ιδ. Ἑπετ. Ἑταιρ. Βυζ. Σπουδῶν. τόμ. ΚΓ', ἔτ. 1953, σ. 93).

- T.L.L. I 398,70 Τῆς λέξεως *acidulus* ἀναγράφονται δύο μόνον χωρία τοῦ Πλινίου συνοδεύοντα τὸ οὖς. *pira*. Τούτοις πρόσθετες τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως καὶ τρίτον χωρίον Plin. nat. 2,230 *Lyncestis aqua quae vocatur acidula*. Πρόκειται περὶ ὕδατος ὑποξίνου προκαλοῦντος, ὡς ὁ οἶνος μέθην.
- 414,12 ἀντὶ *acinetus* γρ. *acinētus* (ἀκίνητος).
- 416,75 ἔδει νὰ ὑπάρχῃ καὶ λ. *Acisalitae*, Plin nat. 4,85 καὶ νὰ μὴ περιορισθῇ ὁ T.L.L. μόνον εἰς ὅσα γράφει (ἐν II 675,81) : *vicus Tauricus* Plin. nat. 4,85 (sic *Barbarus. Acisalitae codd.*) *nunc Ialta* v. *Tomaschek, PW.* II 1277, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἐκεῖ ὁ Mayhoff τὴν γρ. *Acisalitae* δέχεται.
- 428,66 ἀντὶ *Acritās* γρ. *Acrītās* (πρὸβλ. Ἀκριτάς).
- 430,77 ἀντὶ Cic. div. 1,44 γρ. Cic. div. 1,14.
- 434,54 ἀντὶ ἀκρωτήρια οὖρια γρ. ἀκρωτηρίων οὖρια.
- 441,1 ἀντὶ Cic. de or. 3,102 *actio non tragica nec scaenae* γρ. Cic. or. 86 *actio... scaenae*.
- 448,45* ἀντὶ ...*quas Graeci ἱστικοκώπους vocant vel ἑπακρίδας* γρ. ...*vel ἑπακτρίδας*.
- 560,82 ἐν λ. *adaequo* προστεθήτω καὶ τὸ χωρίον τοῦ Σουητωνίου *colonias urbi adaequavit* (Suet. Aug. 46,1).
- 562,6 Caes. Gall. 6,12,7 *quos (Haeduos) quod adaequare apud Caesarem gratia intellegebatur (Rhemos)*. Ἐξεταστέον καὶ τὸ ἀντίστροφον *quos (Rhemos [subiect.] intellegebatur Aeduos [obiect.])*.
- 579,65 ἔξ. ἐν λ. *additio* παραλείπεται τὸ χωρίον τοῦ Κοῦντιλιανοῦ (inst. 9,3,18) *figurarum additio et abiectio est* (ἐκδ. *Bonell*), εἰ καὶ τὸ αὐτὸ χωρίον ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐκδ. τοῦ *Radermacher* φέρεται ὥδε *figurarum (priori dico) et adiectio*, χωρὶς νὰ γίνηται ἰδιαίτερος λόγος ἐν τῷ *app. criticis*. Πάντως ὁ T.L.L. ἐνταῦθα τηρεῖ σιγὴν.
- 632,74* ἀντὶ Curt. 4,9,25 γρ. Curt. 4,9,23.
- 665,29 ?*adianoetos*, ὅν ἀδιανότης. Quint. Inst. 8,6,33. Ἐὰν πρόκειται νὰ σχετισθῇ τὸ *adianoeta* τοῦ *Haupt* πρὸς τὸ ἀδιανότης τότε γρ. *adianoētus*. Πάντως ὁ νεώτατος ἐκδ. *Radermacher* δέχεται ἐν τῷ κειμένῳ ἀντὶ τοῦ *adianoet-*

* Ἐπαναδημοσιεύονται διωρθωμένα ἀντὶ 448,75 καὶ 623,74 (ιδ. Ἑπετηρ. Ἑταιρ. Βυζ. Σπουδῶν, ἔ.ἀ.).

- tos τὸ «at οἶνοι' ἀγαθοῖο», Τὸ χωρίον νοσεῖ καὶ ἀπὸ τῶν παλαιότερων ἐκδόσεων.
- T.L.L. I 674,82 Σκόπιμον θὰ ἦτο ἐκτὸς τῶν 8 (ἐκ τῶν 18 πρβλ. T.L.L. I 674,3) ἀναφερομένων χωρίων νὰ μὴ παραλειφθῶσιν ἐτι δύο (Quint. Inst. 9,3,27 καὶ 28 καὶ ἰδίᾳ τὸ πρῶτον) ἐνθα ἀπαριθμοῦνται διάφορα εἶδη σχημάτων.
- 685,49 Πρόσθες εἰς τὸ λ. adimpleo καὶ τὸ ἐξῆς Aug. divers. Qu aest. 71,1 ubi Apostolus dicit adimplebitis legem Christi (πρβλ. καὶ Vulg. Matth. 5,17 non veni solvere legem et prophetas, sed adimplere).
- 704,49 ἐν λ. adiunctio σημειοῦται : *sensu tecnico de artificiali quadam conlocatione vel copulatione verborum*. Rhet. Her. 4,38 adiunctio est, cum verbum... non interponimus, sed aut primum aut postremum conlocamus...Πρὸς ταῦτα θὰ ἦτο δυνατόν ἐντὸς παρενθέσεως νὰ παραzeugθῇ καὶ τὸ ἐξῆς Quint. inst. 9,3,62 *tertia (sc. figura) quae dicitur πεπευγμένον (a.l. συνευγμένον) ...poneretur. id accidit aut praeposito verbo ...aut inlato*.
- 718,60 adiuro (γρ. adiuero, ὁμοίως 722,68) pro adiuvero : Enn. ann. 386. Πρόσθες ἐνταῦθα καὶ 722,68 (Cic. Cato 1).
- 722,69 Cic. de orat. 2,159 Stoicus iste nil. Συμπλήρωσον Stoicus iste nil adiuuat (παραλειφθέντος τοῦ ῥήματος).
- 753,43 Cic. part. 120 nullo admissio. Ἀντίθεσις μεταξὺ T.L.L. ἐ.ἀ. δεχομένου τὸ admissio ὡς ῥῆμα καὶ Georges (λ. admissum, i) δεχομένου τοῦτο ὡς ὄνομα οὐσιαστικόν.
- 778,45 ἀντὶ Plin. nat. 11.201 γρ. Plin. nat. 11,202.
- 783,88 Πρόσθες τὸ λ. adnotatus, -ūs m. ὅπερ ἔχουσιν ὁ Georges καὶ ἄλλοι παραπέμποντες εἰς Val. Max. ext. 1. Τούτῳ προσθετέον καὶ Val. Max. 1,5,9 ἐκτὸς ἐὰν ἀμφότερα τὰ χωρία θεωρηθῶσιν ὡς β' ὕπτιον (πρβλ. T.L.L. I p. 783,71 καὶ 72).
- 809,30 ἐξ. Ἐν λ. adopto καὶ προκαταβολικῶς πρὸ τῆς ἀναγραφῆς τῶν παραδειγμάτων γίνεται λόγος περὶ χωρίου ἐκ τοῦ Ὄβιδίου fast. 4,880 οὗ ἀναφέρονται ἀμφότεραι αἱ γρ. τῶν κωδίκων (adoptat—adorat) μετ' ἀναφορᾶς εἰς τὸ λ. adoro (εἰς I 818,80). Ἐν τοῖς παραδείγμασιν τοῦ adopto ὁ T.L.L. δὲν ἀπαριθμεῖ καὶ τὸ τοῦ Ὄβιδίου ἐ.ἀ. ἀλλὰ μνημονεύει αὐτὸ ἐν λ. adoro σημειῶν (p. 818,80) : Etruscas Turnus adorat opes (adoptat cod. Zuliche-

- mianus* cf. p. 821,40). Νομίζομεν ὅτι σαφέστερον ἔδει νὰ διατυπωθῶσι ταῦτα, ἀφοῦ ἀμφότεραι αἱ γρ. γενικῶς γίνονται δεκταὶ (ᾧρα καὶ εἰδικὰ Λεξικὰ Ὀβιδίου ἐρμηνεύοντα τὸ adoptare = zu Hilfe nehmen).
- T.L.L. I 822,62 ἀντὶ Adrānodorus γρ. Adrānodorus (Ἀδρανόδωρος).
876,82 ἀντὶ verba adulatorum mollia (λόγοι κερκώπων) γρ. (λόγοι κερκώπων).
- 878,80 Val. Max. 4,3. ext. 4 *Diogenes* ...cum olera ei lavanti Aristippus dixisset, 'si Dionysium adulari (-re a.l.) velles, ista non esses', 'immo vero', inquit 'si tu ista non esse velles, non adulate(re, fortasse res) Dionysium'. Ἀντὶ si tu ista non esse velles... ἀνάγν. si tu ista esse velles ἀνευ δηλ. τοῦ non ὡς ἐν τῇ ἐκδ. τοῦ Car. Kempf. (Lips.³ 1888) ἦν ἔσχεν ὑπ' ὄψιν ὁ T.L.L.
- 905,21 *Phocus fratresque Telamon et Peleus* : Ov. met 7,494 Aeacidae... iuvenes. 8,4 Aeacidis. Μήπως ἐνταῦθα δηλοῦνται οἱ *Mannen des Aeacus*, ὡς ἐρμηνεύουσι καὶ εἰδικὰ τοῦ Ὀβιδίου Λεξικά ;
- 905,47 ἀντὶ Aebura γρ. Aebūra (Αἴβουρα).
- 907,23 ἀντὶ Aedemōn γρ. Aedēmōn (Αἰδήμων).
- 936,74 ἀντὶ Aegeatēs γρ. Aegeātēs.
- 946,61 ἀντὶ Aegilodēs γρ. Aegilōdēs (Αἰγιλώδης).
- 946,75 ἀντὶ aegilopium γρ. aegilōpium (αἰγιλώπιον).
- 950,46 μετὰ τὸ λ. Aegon πρόσθες Aegonia v. Aeconia.
- 955,4 *subst.* aegrotāns γρ. *subs.* aegrōtāns.
- 1007,79 μετὰ τὸ λ. aequidiālis πρόσθες καὶ λ. aequidiānus. (*Apul. mund. 11,6 Scal.).
- 1014,17 ἔξ. Ὑπὸ τὴν γεν. σημασίαν : *de animi moderatione, tranquillitate*, Gloss. εὐψυχία (i. T.L.L. 1014,11) κατατάσσονται καὶ δύο χωρία ἐκ τοῦ Νέπωτος (Nep. Thr. 4,2 quae et meam, animi aequitatem [= ἀνιδιοτέλειαν, ὀλιγάγκειαν] et vestram voluntatem [= καλὴν θέλησιν] indicent καὶ Milt. 2,2 nam cum virtute militum devicisset hostium exercitus, summa aequitate [= ἄκρα δικαιοσύνη, τὰ μάλιστα κατ' ὀρθὸν καὶ δίκαιον τρόπον] res constituit). Νομίζομεν ὅτι δεχόμενοι τὴν ἐρμηνείαν ταύτην εὐρισκόμεθα πλησιέστερον πρὸς τὰ πράγματα.
- 1070,29 ἐνταῦθα ἐν λ. aerumnōsus σημειοῦται : *comparativum apud* Porph. Ambr. Heges(ippum = Flavium Iose-

- phum). Τούτοις πρόσθετες καὶ Sen. dial. 4,7,1 nihil est aerumnosius sapiente. Sen. clem. 1,13,2 omnibus reis aerumnosior (*Koch*, rerum noxior *N*) ac sollicitior.
- T.L.L. I 1092,6 Aestiī, -ōrum, *gens Germanica*. Τοῦτο δὲν ἀληθεύει.
 1142,74 Pacuv. trag. 295 reg[n]um imperator, aeternum (*gen.*) <al>morum sator. Ἄλλ' ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Ribbeck (*1897) φέρεται τὸ χωρίον ὥδε: regum imperator, aeternum humanum (*i.e.* deorum hominumque) sator καὶ regum imperator, aeternum deorum sator ἐν τῇ ἐκδ. τοῦ Alfr. Klotz (Monachii 1953).
 1177,43 ἀντὶ Cic. div. 2,8 γρ. Cic. div. 2,99.
 1219,49 ἀντὶ Iust. 17,3,8 γρ. Iust. 17,3,5.
 1280,56 ἀντὶ agema γρ. agēma (ἄγημα).
 1303,28 ἀντὶ ageraton γρ. agēraton (ἀγήρατον).
 1339,14 ἀντὶ aglaophotis γρ. aglaophōtis (ἀγλαοφῶτις).
 1354,59 Cic. Tusc. 1,58 animal illa reminiscendo. Ἀντὶ animal γρ. anima.
 1440,13 Agugo, *opp. Aethiopiae* Plin. 6,180, *ubi Acug R*, Achug *DF*. Ἀναγράφει ἐν λ. Agugo τὰς γραφὰς τῶν κωδ. καὶ παρέχει οὕτω εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τοῦ Πλινίου θὰ εὔρη τὸ Agugo (ἢ Agūgo *p.*). Ἄλλ' ὁ ἐκδότης τοῦ Πλινίου Mayhoff (ὄν ἀκολουθεῖ ὁ T.L.L.) προκρίνει ἐν τῷ κειμένῳ τὸ Acug καὶ ὅχι τὸ Agugo. Κατὰ ταῦτα ἄρα προσθετέον εἰς τὸν T.L.L. ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ λ. *Acug* (*Achug*) μετὰ παραπομπῆς εἰς τὸ Agugo.
 1487,77 ἀντὶ Plin. nat. VI 165 γρ. Plin. nat. 6,165 (κατὰ τὸν Index).
 1462,63 ἀντὶ aīzoon γρ. aīzōon (αἰίζων).
 1481,30 ἀντὶ Tac. ann. 5,10 γρ. Tac. ann. 15,10.
 1488,1 ἀντὶ Vitr. 5,5,2 γρ. Vit. 5,2,2.
 1497,27 Petr. frg. 6 *satira sola est, quae modum imponit furentibus licet Petronia subet Albucia* ἀντὶ Petronia γρ. Petroniana.
 1500,48 ἀντὶ Plin. nat. 3,11 γρ. Plin. nat. 3,110.
 1529,11 25. 27. 28. 29. 34. 36 γρ. Alētheia Alēthea Alēthīa Alēthēs alēthīa alēthinus Alēthinus Alēthius.
 1529,57 ἀντὶ aletis... γρ. alētis (ἀλήτις).
 1587,35 ἀντὶ alimma (-atis) *n. ἄλειμμα* γρ. alimma...

- T.L.L. I 1587,36 Μετὰ τὸ λ. Alimma (γρ. Alīmma) παρελείφθη τὸ λ. Alimnē ὅπερ ἔχει ὁ Perin (παρὰ τῷ Forcellini καὶ τινες τῶν νεωτέρων) σημειῶν τὰ ἑξῆς «Alimnē, nomen seu potius cogn. oppidi in Phrygia. Liv. 28,14. At M.Müller leg. ad Limnen. cf. λίμνη *stagnum lacus*». Καὶ ναὶ μὲν ὁ νεώτερος ἐκδότης τοῦ Λιβίου Weissenborn – H. Müller ἐν τῷ προορηθέντι χωρίῳ ἔχει ad Limnen καὶ ὁ T.L.L. θὰ καταχωρίσῃ ἐν καιρῷ τὸ Alimne ὑπὸ λῆμμα Limnē, οὐχ ἥτιον ὅμως θὰ ἔπρεπεν ὁ T.L.L. (ἐν τῷ Onomasticon) νὰ ἀναγράψῃ λῆμμα Alimnē μετὰ παραπομπῆς εἰς τὸ Limnē ὡς πράττει καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων. Σημειωθήτω ἐνταῦθα ὅτι καὶ αὕτῃ ἡ ἐκδ. Weissenborn-Müller (Lips. 1909) ἐν μὲν τῷ κειμένῳ εἰσάγει τὸ Limne ἐν δὲ τῷ Index (ὑπὸ Weissenborn, Lips. 1911) μόνον τὸ Alimnē σημειοῦται οὐχὶ καὶ τὸ Limnē. Τέλος λεκτέον ὅτι παρὰ τῷ Perin ἐσφαλμένη εἶναι ἡ παραπομπή εἰς Liv. 28,14 ἀντὶ Liv. 38,14,10.
- 1703,21 Almōrī, *gens Macedoniae* Ἀλμωπες, Ἀλμώπιοι γρ. ... Ἀλμῶποι, πρβλ. *Hirschfeld PW*. I 1589 εἰς ὃν παραπέμπει ὁ T.L.L.
- 1792,19 alum vel alus γρ. alum (ālum) vel alus (ālus).
- 1799,74 Aluta *fl.* γρ. Alūta (Ἀλούτας).
- 1799,83 Alutae γρ. Alutae (Alūtāe?).
- 1800,1 ? alutiae γρ. alutiae (alūtiae?).
- 1812,26 καὶ 34 Amantes γρ. Amantēs.
- 1847,26 ἀντὶ Plin. nat. 18,345 γρ. Plin. nat. 8,345. Τὸ σφάλμα παρεισήχθη ἐκ τοῦ Λεξ. τοῦ Georges (Lexicon der Latein. Wortformen, Leipz. 1890, λ. ambio). Τὸ αὐτὸ σφάλμα παρατηρεῖται καὶ παρὰ τῷ Gaffiot.
- 1877,7 ἀντὶ Gell. 2,29 γρ. Gell. 2,2,9.
- 1919,16 ἀντὶ Plin. epist. 10,92 γρ. Plin. epist. 10,93.
- 1935,63 *neutr. part. perf. pass. amissum, ī*: Ov. trist. 5,12,18 *veniant patriae, veniant oblivia vestri, omnis et amissi sensus abesse queat*. Τούτῳ πρόσθετες (ὡς παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Koch – Georges) Nep. Tim. 3,2 *ut magna spes esset per eos amissa posse recuperari*, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τελευταῖον θεωρηθῇ ὄῃμα (πρβλ. T.L.L. I p. 1933,56). Ὅμοιον παράδειγμα εὐρίσκομεν καὶ παρὰ Καίσαρι (Gall. 7,15,2 *celeriter amissa recuperaturos*).
- 1940,11 ἀντὶ ammochrysos γρ. ammochrȳsos (ἀμμόχρυσος).

- T.I.,L. I 1957,1 ἀντὶ Cic. ad Q. fr. 2,8,3 γρ. Cic. ad Q. fr. 2,8,4.
 1961,75 ἀντὶ Macr. sat. 2,7,1 γρ. Macr. sat. 2,8,1.
 1964,77 ἀντὶ Plin. epist. 3,23,1 γρ. Plin. epist. 4,23,1.
 1970,20 Suet. Tit. 1 amor ac deliciae generis humanae γρ.
 ...generis humani (προβλ. ἔρως τε καὶ τρυφή τοῦ θνη-
 τοῦ... γένους *Capito*).
 1978,23 ἔξ. ἐν λ. 1. Ampelius οὐδεμία παραπομπή γίνεται εἰς
 τὸν Ἀμμιανόν (προβλ. Amm. 28,1,22. 28,4,3 ἔξ.). Περὶ
 τοῦ P. Ampelius ὁ Forcellini μάλιστα παραπέμπει οὐ
 μόνον εἰς Amm. 28,4,3 ἀλλὰ καὶ εἰς Iust. 5,10,1 (!!).
 1978,52 ἀντὶ Plin. nat. 5,174 γρ. Plin. nat. 5,74.
 1980,68 amphicomos, *herba*, ἀμφίκωμος. Plin. nat. 37,160. Τὸ
 amphicomos δὲν εἶναι *herba* ἀλλὰ *gemma* καὶ συνωνυ-
 μεῖ τῷ *erōtylus* (ἐρωτύλος).
 1980,75 Plin. nat. 35,59 Amphictyones quod est publicum
 Graeciae consilium ἀντὶ consilium γρ. concilium.
 1983,17 κ. 19 ἀντὶ Amphipolitēs Amphipolitānus γρ. Amphi-
 politēs Amphipolitānus.
 1992,58 ἀντὶ Cic. Mil. 73 γρ. Cic. Mil. 72.
 1995,43 ἐν λ. amplexor ἀναγράφεται χωρίον ἐκ τοῦ Πετρωνίου 63
 ἀλλ' ἔκεί φέρεται ὁ ἔνεργ. τύπος sed dum nata ample-
 xaret corpus filii sui. Καταχωριστέον ἄρα τὸ εἰρημένον
 χωρίον ἀνωτέρω (I p. 1995,21 ἔξ.).
 1995,75 ἐν λ. amplexor παρεισέφερε χωρίον τοῦ amplector
 προβλ. Iord. Get. 36,188 nobis expetenda vel amplec-
 tenda societas. Καταχωριστέον ἄρα ἀλλαχοῦ (I p.
 1989,19 ἔξ.).
 2021,44 ἀντὶ Plin. nat. 11,262 γρ. Plin. nat. 11,261.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΚΑΣΣΗΣ